

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η Κυπριακή Δημοκρατία είναι μια συνταγματική δημοκρατία και πολυκομματική προεδρική δημοκρατία. Στις 4 Φεβρουαρίου, οι εκλογείς επανεξέλεξαν τον Πρόεδρο Νίκο Αναστασιάδη σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές. Το 2016 οι ψηφοφόροι εξέλεξαν 56 εκπροσώπους στη Βουλή των Αντιπροσώπων σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές.

Οι πολιτικές αρχές διατηρούσαν τον αποτελεσματικό έλεγχο των δυνάμεων ασφαλείας.

Τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων περιείχαν εγκλήματα που αφορούσαν τη βία κατά μελών εθνοτικών και εθνικών ομάδων μειονοτήτων.

Η κυβέρνηση διερεύνησε και δίωξε αξιωματούχους που διέπραξαν παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΤΜΗΜΑ 1. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΠΟ:

α) Αυθαίρετη στέρηση της ζωής και άλλες παράνομες ή δολοφονίες με βάση πολιτικά κριτήρια

Δεν υπήρξαν αναφορές ότι η κυβέρνηση ή όργανά της διέπραξαν αυθαίρετες, ή παράνομες δολοφονίες.

β) Εξαφάνιση

Δεν υπήρξαν αναφορές εξαφανίσεων εκ μέρους ή εξ ονόματος κυβερνητικών αρχών.

γ) Βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας

Το σύνταγμα και ο νόμος απαγορεύουν αυτές τις πρακτικές. Ωστόσο, υπήρξαν αναφορές ότι η αστυνομία χρησιμοποίησε καταχρηστικές τακτικές και εξευτελιστική μεταχείριση υπόπτων και κρατουμένων. Μέλη εθνοτικών και φυλετικών μειονοτήτων ήταν πιο πιθανό να υποβληθούν σε τέτοια μεταχείριση.

Σε έκθεση που δημοσιεύθηκε στις 26 Απριλίου, η Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων (CPT) του Συμβουλίου της Ευρώπης επεσήμανε επίμονα

αξιόπιστους ισχυρισμούς περί αστυνομικής κακομεταχείρισης κρατουμένων, συμπεριλαμβανομένου ενός ισχυρισμού για σεξουαλική κακοποίηση γυναίκας που ελήφθη κατά την επίσκεψη της CPT το 2017. Τρεις νεαροί κρατούμενοι ανέφεραν ότι τους κλώτσησαν αξιωματικοί, τους χρονοκόπησαν και τους χτύπησαν με κλαμπ κατά την ανάκριση στο κεντρικό αστυνομικό τμήμα της Λεμεσού. Η CPT διαπίστωσε ότι τα πρόσωπα που κρατούνται από την αστυνομία, ιδιαίτερα αλλοδαποί, κινδύνευαν να υποστούν σωματική ή ψυχολογική κακομεταχείριση κατά τη διάρκεια της σύλληψης, της ανάκρισης και κατά τη διαδικασία της απέλασης τους.

Κατά τη διάρκεια του έτους, η Επίτροπος Διοικήσεως, η οποία ενεργεί επίσης ως εθνικός μηχανισμός πρόληψης της χώρας βάσει του προαιρετικού πρωτοκόλλου της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων, έλαβε περιορισμένες καταγγελίες για κακομεταχείριση και δυσμενή διάκριση και εξευτελιστική συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένων καταγγελιών λεκτικής, σωματικής και σεξουαλικής κακοποίησης από κρατούμενους, στο Τμήμα Φυλακών Κύπρου και σε κέντρα κράτησης. Η Επίτροπος Διοικήσεως ανέφερε ότι τα περισσότερα από τα παράπονα δεν τεκμηριώθηκαν. Συνολικά, Η Επίτροπος σημείωσε συνεχή βελτίωση στη μεταχείριση φυλακισμένων και κρατουμένων στο Τμήμα Φυλακών της Κύπρου και σε κέντρα κράτησης.

Συνθήκες στις Φυλακές και Κέντρα Κράτησης

Οι συνθήκες των φυλακών και των κέντρων κράτησης, συμπεριλαμβανομένων των κέντρων κράτησης αιτούντων ασύλου και των μεταναστών χωρίς έγγραφα, εν αναμονή της απέλασης, δεν πληρούσαν τα διεθνή πρότυπα.

Φυσικές συνθήκες: Στην έκθεση του Απριλίου, η CPT συνέστησε τη μείωση του πληθυσμού των φυλακών στις Πτέρυγες 1, 2, 5 και 8 του Τμήματος Φυλακών της Κύπρου, όπου πολλά κελιά δεν είχαν τουαλέτες και οι κρατούμενοι δεν είχαν αξιόπιστη πρόσβαση στις τουαλέτες το βράδυ. Η CPT διαπίστωσε ότι οι συνθήκες εισόδου στην αίθουσα εισόδου/εξόδου των Κυπριακών Φυλακών, που χρησιμοποιούνται για την υποδοχή των κρατουμένων, ήταν απογοητευτικές. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης ανέφερε ότι το Τμήμα Φυλακών της Κύπρου χρησιμοποίησε μόνο προσωρινά το χώρο εισόδου / εξόδου για να φιλοξενήσει έναν φυλακισμένο που επέδειξε επιθετική και αυτοτραυματική συμπεριφορά.

Οι αρχές των φυλακών κρατούσαν τους ανήλικους προφυλακισμένους σε κελιά ξεχωριστά από τους καταδικασθέντες ανήλικους, αλλά οι δύο ομάδες μοιράζονταν τους ίδιους λόγους στις καθημερινές τους δραστηριότητες. Οι αρχές φαίνεται ότι

κρατούσαν μετανάστες με εντολές απέλασης μαζί με κρατούμενους που κατηγορούνται για ποινικά αδικήματα σε όλους σχεδόν τους αστυνομικούς σταθμούς. Τέτοιες κρατήσεις περιορίζονται σε 48 ώρες κατ' ανώτατο όριο.

Η CPT ανέφερε μερικές καταγγελίες για σωματική κακοποίηση κρατουμένων από το προσωπικό του Κέντρου κράτησης στη Μενόγια. Αναφέρθηκε επίσης σε αρκετούς ισχυρισμούς ότι προσωπικό του Τμήματος Φυλακών της Κύπρου κακοποίησε σωματικά φυλακισμένους και τους απειλούσαν με αντίποινα σε περίπτωση καταγγελίας.

Η μη κυβερνητική οργάνωση για την ισότητα, την υποστήριξη και τον αντιρατσισμό (ΚΙΣΑ) ανέφερε ότι η αστυνομική αντιμετώπιση των κρατουμένων στο Κέντρο κράτησης στη Μενόγια για τους μετανάστες χωρίς χαρτιά βελτιώθηκε σημαντικά σε σχέση με πέρυσι. Η Επίτροπος Διοικήσεως σημείωσε επίσης μείωση των καταγγελιών για τη μεταχείριση κρατουμένων στο Κέντρο κράτησης στη Μενόγια.

Η Επίτροπος Διοικήσεως ανέφερε ότι οι αξιωματούχοι της επισκέπτονταν τακτικά και συζήτησαν τις συνθήκες στις φυλακές και στα κέντρα κράτησης με φυλακισμένους και κρατουμένους. Η Επίτροπος σημείωσε μείωση του αριθμού των παράνομων μεταναστών που κρατούνται σε αστυνομικούς σταθμούς και συμμόρφωση με προηγούμενες συστάσεις της για τη βελτίωση των συνθηκών των εγκαταστάσεων κράτησης στα αστυνομικά τμήματα.

Περίπου το 40% των κρατουμένων στις Κεντρικές Φυλακές ήταν μη Κύπριοι καταδικασμένοι για ποινικά αδικήματα, όπως αδικήματα σχετικά με τη μετανάστευση και ναρκωτικά, κλοπές, σεξουαλικά αδικήματα και οδικά δυστυχήματα. Η CPT ανέφερε ισχυρισμούς για διακρίσεις εις βάρος αλλοδαπών φυλακισμένων σχετικά με την πρόσβαση στην εκπαίδευση, την υγειονομική περίθαλψη, την εργασία και την αναψυχή. Οι αλλοδαποί κρατούμενοι δεν είχαν πρόσβαση στην ημιανοικτή και την ανοιχτή φυλακή ούτε το δικαίωμα να ζητήσουν προσωρινή απαφυλάκιση.

Η Επίτροπος ανέφερε ορισμένες περιπτώσεις μεταναστών και αιτητών ασύλου που κρατούντο για απέλαση, παρόλο που δεν υπήρχε προοπτική απέλασης τους. Ένας σημαντικός αριθμός κρατουμένων στο Κέντρο κράτησης στη Μενόγια ανέμεναν απόφαση σχετικά με το αίτημά τους για διεθνή προστασία ή για την εκδίκαση των προσφυγών τους κατά της απόρριψης των αιτήσεων ασύλου. Σε αντίθεση με τα προηγούμενα χρόνια, η Επίτροπος και οι ΜΚΟ δεν διαπίστωσαν περιπτώσεις κρατουμένων που απελάθηκαν πριν από την οριστική εκδίκαση των αιτήσεών

τους. Ωστόσο, μια ΜΚΟ ανέφερε ότι αντί να απελάσουν κρατούμενους πριν από την οριστική εκδίκαση των υποθέσεων τους, οι αρχές μετανάστευσης τους πίεσαν να υπογράψουν εθελοντική επιστροφή, απειλώντας τους με απεριόριστη κράτηση.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης ανέφερε ότι διαχειρίζεται ένα πρόγραμμα υποκατάστασης που παρέχει φάρμακο σε τοξικομανείς στις Κεντρικές Φυλακές βάσει συστάσεων της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας και υπό την επίβλεψη των υπηρεσιών ψυχικής υγείας του Υπουργείου Υγείας.

Διοίκηση: Η CPT εξέφρασε ανησυχίες για το γεγονός ότι ανεπαρκείς πόροι και προσωπικοί δεσμοί μεταξύ κατηγορουμένων αστυνομικών και ανακριτών (οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν πρώην αστυνομικοί) αποδυνάμωσαν τις έρευνες για καταγγελίες για αστυνομική κακοποίηση. Τα κέντρα κράτησης δεν είχαν εγκαταστάσεις για θρησκευτική λατεία, αλλά οι θρησκευτικοί εκπρόσωποι είχαν την άδεια να επισκέπτονται κρατούμενους.

Ανεξάρτητη παρακολούθηση: Η κυβέρνηση επέτρεψε επισκέψεις φυλακισμένων από ανεξάρτητους παρατηρητές ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πραγματοποιήθηκαν επισκέψεις χωρίς περιορισμούς και αιφνιδιαστικές επισκέψεις κατά τη διάρκεια του έτους. Η CPT επισκέφθηκε τις Κεντρικές Φυλακές το Φεβρουάριο του 2017. Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η Επιτροπή Παιδείας και Πολιτισμού της Βουλής των Αντιπροσώπων επισκέφθηκαν επίσης τη φυλακή. Η ΚΙΣΑ επισκέφθηκε το Κέντρο κράτησης στη Μενόγια πολλές φορές κατά τη διάρκεια του έτους.

Βελτιώσεις: Οι Κεντρικές Φυλακές αύξησαν τη δυναμικότητά τους από 528 σε 566. Οι αρχές πρόσθεσαν το τρίτο τμήμα στη γυναικεία φυλακή και η πλήρως ανακαινισμένη πτέρυγα 10Α η οποία θα δεχθεί τους πρώτους κρατούμενους το 2019. Τα κέντρα κράτησης της αστυνομίας ανακαινίστηκαν για να αυξήσουν το φυσικό φως και τη ροή αέρα και εγκατέστησαν τηλεοράσεις στα πέντε μεγαλύτερα κέντρα κράτησης.

δ) Αυθαίρετη σύλληψη ή κράτηση

Ο νόμος απαγορεύει την αυθαίρετη σύλληψη και κράτηση και προβλέπει για το δικαίωμα κάθε προσώπου να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της σύλληψής του ή της κράτησής του ενώπιον του δικαστηρίου και η κυβέρνηση τηρεί γενικά αυτές τις υποχρεώσεις.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η Αστυνομία επιβάλλει το νόμο και καταπολεμά την εγκληματική δραστηριότητα. Η Αστυνομία υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης. Ο Πρόεδρος διορίζει τον αρχηγό της Αστυνομίας.

Οι πολιτικές αρχές διατήρησαν τον αποτελεσματικό έλεγχο της αστυνομίας και η κυβέρνηση διαθέτει αποτελεσματικούς μηχανισμούς για τη διερεύνηση και τιμωρία της κατάχρησης εξουσίας. Δεν υπήρξαν αναφορές ατιμωρησίας κατά τη διάρκεια του έτους.

Από τον Ιανουάριο έως τον Οκτώβριο, ο Γενικός Εισαγγελέας διέταξε την ποινική δίωξη αστυνομικών σε τέσσερις περιπτώσεις. Από τον Ιανουάριο μέχρι τον Οκτώβριο, η αστυνομία διερεύνησε 17 ποινικές υποθέσεις εναντίον μελών της αστυνομικής δύναμης.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΪΡΙΣΗΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Ο νόμος απαιτεί δικαστικά εκδοθέντα εντάλματα σύλληψης και οι αρχές τήρησαν αυτή την υποχρέωση. Οι αρχές δεν μπορούν να κρατήσουν ένα άτομο περισσότερο από μία ημέρα εκτός αν το δικαστήριο δώσει παράταση. Οι περισσότερες περιόδους κράτησης για διερεύνηση δεν υπερέβησαν τις 10 ημέρες πριν από την επίσημη καταγγελία. Οι αρχές ενημέρωσαν αμέσως τους κρατούμενους για τις κατηγορίες εναντίον τους σε γλώσσα που θα μπορούσαν να κατανοήσουν. Ο Γενικός Εισαγγελέας κατέβαλε προσπάθειες για την ελαχιστοποίηση της προδικαστικής κράτησης, ειδικά σε περιπτώσεις σοβαρών εγκλημάτων.

Υπάρχει σύστημα εγγύησης. Η κυβέρνηση διεκδίκησε το δικαίωμα απέλασης αλλοδαπών πολιτών για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ανεξάρτητα από το αν είχαν κατατεθεί κατηγορίες εναντίον τους ή είχαν καταδικαστεί για έγκλημα. Οι δικαστικές καθυστερήσεις ήταν συνήθεις και εν μέρει προκλήθηκαν από χρονοβόρες νομικές διαδικασίες, οι οποίες δημιούργησαν μεγαλύτερο φόρτο εργασίας για τα δικαστήρια.

Γενικά οι κρατούμενοι είχαν πρόσβαση σε δικηγόρο. Οι κρατούμενοι μπορούν να μιλήσουν με το δικηγόρο τους ανά πάσα στιγμή, συμπεριλαμβανομένων πριν και κατά τη διάρκεια της ανάκρισης από την αστυνομία. Η CPT ανέφερε ότι, στην πράξη, οι αστυνομικοί εμπόδισαν τους κρατούμενους να επικοινωνήσουν με δικηγόρο μέχρι να δώσουν γραπτή κατάθεση. Σύμφωνα με την CPT, εκπρόσωποι του Δικηγορικού Συλλόγου Κύπρου επιβεβαίωσαν ότι δεν επιτρέπεται σε δικηγόρο να παρίσταται κατά τη διάρκεια αστυνομικών συνεντεύξεων. Στις ποινικές

υποθέσεις, το κράτος παρέχει στους άπορους κρατούμενους δικηγόρο. Ωστόσο, για να δικαιούνται δωρεάν νομική συνδρομή, οι κρατούμενοι πρέπει πρώτα να εξασφαλίσουν δικαστική απόφαση που να επιβεβαιώνει την οικονομική τους ανάγκη. Η CPT σημείωσε ότι αυτό το σύστημα αναπόφευκτα καθυστέρησε την πρόσβαση των απόρων κρατουμένων σε δικηγόρο.

ε) Άρνηση δίκαιης δημόσιας δίκης

Ο νόμος και το σύνταγμα προβλέπουν μια ανεξάρτητη δικαιοσύνη και η κυβέρνηση σε γενικές γραμμές σέβεται τη δικαστική ανεξαρτησία και αμεροληψία.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Ο νόμος προβλέπει το δικαίωμα δίκαιης και δημόσιας δίκης, ενώ ένα ανεξάρτητο δικαστικό σώμα επιβάλλει γενικά αυτό το δικαίωμα.

Οι κατηγορούμενοι απολαμβάνουν το τεκμήριο της αθωότητας. Αξιωματούχοι ενημέρωσαν τους κατηγορούμενους έγκαιρα και λεπτομερώς για τις κατηγορίες εναντίον τους. Το Σύνταγμα προβλέπει δίκαιες και δημόσιες δίκες χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οι κατηγορούμενοι έχουν το δικαίωμα να είναι παρόντες και να συμβουλευόμαστε έγκαιρα δικηγόρο. Οι αρχές παρέχουν δικηγόρο στους κατηγορούμενους που δεν μπορούν οικονομικά να προσλάβουν δικό τους και επιτρέπουν στους κατηγορούμενους επαρκή χρόνο και διευκολύνσεις για να προετοιμάσουν την υπεράσπιση. Οι αρχές παρείχαν ελεύθερη διερμηνεία όπως ήταν απαραίτητο σε όλα τα στάδια της δίκης. Οι κατηγορούμενοι έχουν το δικαίωμα να αντικρούσουν μάρτυρες κατηγορίας και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή μάρτυρες υπεράσπισης. Οι κατηγορούμενοι για ποινικά αδικήματα απολαμβάνουν το δικαίωμα να μην υποχρεωθούν να καταθέσουν ή να ομολογήσουν την ενοχή τους. Οι κατηγορούμενοι έχουν δικαίωμα προσφυγής.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Δεν υπήρξαν αναφορές για πολιτικούς φυλακισμένους και κρατούμενους

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Υπάρχει ανεξάρτητη και αμερόληπτη δικαστική εξουσία σε αστικές υποθέσεις, επιτρέποντας στους ενάγοντες να κινήσουν αγωγές ζητώντας αποζημίωση ή

τερματισμό παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πολίτες χρησιμοποίησαν αυτή τη διαδικασία. Άτομα θα μπορούσαν να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για υποθέσεις που αφορούν υποτιθέμενες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων από το κράτος μόλις εξαντλήσουν όλα τα ένδικα μέσα.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Σύμφωνα με το νόμο, ο υπουργός Εσωτερικών είναι ο Κηδεμόνας των Τουρκοκυπριακών περιουσιών που δεν είχαν μόνιμη κατοικία στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή μετά το 1974. Η κυριότητα παραμένει στον αρχικό ιδιοκτήτη, αλλά η πώληση ή μεταβίβαση τουρκοκυπριακών περιουσιών υπό την κηδεμονία του υπουργού χρειάζεται την έγκριση της κυβέρνησης. Ο υπουργός έχει την εξουσία να επιστρέψει ακίνητα σε Τουρκοκύπριους αιτητές αφού εξετάσει τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης. Οι ιδιοκτήτες μπορούν να προσφύγουν στο Διοικητικό Δικαστήριο για τις αποφάσεις του υπουργού.

Κατά τη διάρκεια του έτους, Τουρκοκύπριοι κατέθεσαν 35 δικαστικές υποθέσεις στο διοικητικό δικαστήριο, επιδιώκοντας ανάκτηση περιουσιών που βρίσκονται στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή. Το Διοικητικό Δικαστήριο εξέδωσε τρεις αποφάσεις κατά τη διάρκεια του έτους, δύο υπέρ του υπουργού Εσωτερικών διατηρώντας τον έλεγχο των ακινήτων και ενός υπέρ του Τουρκοκύπριου ιδιοκτήτη ακινήτου.

στ) Αυθαίρετη ή παράνομη παρέμβαση στην ιδιωτική ζωή, στην οικογένεια, στο σπίτι ή στην αλληλογραφία

Ο νόμος απαγορεύει τέτοιες ενέργειες και δεν υπήρξαν αναφορές ότι η κυβέρνηση δεν τήρησε αυτές τις απαγορεύσεις.

ΤΜΗΜΑ 2. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ:

α) Ελευθερία έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του Τύπου

Ο νόμος προβλέπει την ελευθερία έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του Τύπου, και η κυβέρνηση σε γενικές γραμμές σέβεται αυτά τα δικαιώματα. Ένας ανεξάρτητος τύπος, μια αποτελεσματική δικαστική εξουσία και ένα λειτουργικό

δημοκρατικό πολιτικό σύστημα συνδυάζεται για την προώθηση της ελευθερίας έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του τύπου.

Ελευθερία έκφρασης: Ο νόμος ποινικοποιεί την υποκίνηση σε μίσος και βία με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τη γενεαλογική προέλευση, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Τέτοιες πράξεις τιμωρούνται με φυλάκιση έως και πέντε χρόνια, πρόστιμο μέχρι 10.000 ευρώ (11.500 δολάρια) ή και τα δύο. Κατά τη διάρκεια του έτους, η αστυνομία εξέτασε τρεις καταγγελίες για λεκτική επίθεση ή ρητορική μίσους που βασίζεται σε εθνοτική καταγωγή, θρησκεία, σεξουαλικό προσανατολισμό ή χρώμα. Οι έρευνες διεξάγοντο στο τέλος του έτους.

Τύπος και Ελευθερία του Τύπου: Ο νόμος τιμωρεί τη χρήση γεωγραφικών ονομάτων και τοπωνυμίων στη χώρα, εκτός εκείνων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που παρουσίασε η κυβέρνηση το 1987 κατά την πέμπτη διάσκεψη του ΟΗΕ για την τυποποίηση γεωγραφικών ονομάτων. Σύμφωνα με το νόμο, όποιος δημοσιεύει, εισάγει, διανέμει ή πωλεί χάρτες, βιβλία ή άλλα έγγραφα σε έντυπη ή ψηφιακή μορφή που περιέχουν γεωγραφικά ονόματα και τοπωνύμια εκτός από αυτά που επιτρέπονται, διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με έως τρία χρόνια στη φυλακή, πρόστιμο μέχρι 50.000 ευρώ (57.500 δολάρια) ή και τα δύο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

Η κυβέρνηση δεν περιορίζει ή διακόπτει την πρόσβαση στο διαδίκτυο ή λογοκρίνει περιεχόμενο στο διαδίκτυο και δεν υπήρχαν αξιόπιστες αναφορές ότι η κυβέρνηση παρακολουθούσε ιδιωτικές ηλεκτρονικές επικοινωνίες χωρίς την κατάλληλη νομική εξουσία.

Ο νόμος ποινικοποιεί τη χρήση συστημάτων πληροφορικής για την παρότρυνση και την προώθηση του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, των προκαταλήψεων, των φυλετικών διακρίσεων, της ρητορικής μίσους και βίας. Τέτοιες πράξεις τιμωρούνται με φυλάκιση έως και πέντε χρόνια, πρόστιμο έως 35.000 ευρώ (40.250 δολάρια) ή και τα δύο. Η χρήση συστημάτων πληροφορικής για τη διάπραξη αδικημάτων σχετικών με την παιδική πορνογραφία τιμωρείται με ποινή φυλάκισης έως και 10 έτη και / ή πρόστιμο έως και 42.500 ευρώ (48.875 δολάρια). Σύμφωνα με τη Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών, το 81% περίπου του πληθυσμού χρησιμοποίησε το Διαδίκτυο το 2017.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τον Σεπτέμβριο ο καλλιτεχνικός διευθυντής και τέσσερις μουσικοί της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου ακύρωσαν την εθελοντική συμμετοχή τους σε ένα διεθνές μουσικό φεστιβάλ στην «ΤΔΒΚ,» αφού κάποιες βουλευτές ζήτησαν δημοσίως την απόλυσή τους αν συμμετείχαν.

β) Ελευθερίες Ειρηνικής Συνέλευσης και Συνεταιρισμού

Ο νόμος και το σύνταγμα προβλέπουν τις ελευθερίες της ειρηνικής συνέλευσης και του συνεταιρίζεσθαι, και η κυβέρνηση γενικά σέβεται αυτά τα δικαιώματα.

γ) Ανεξιθρησκεία

Δείτε τη Διεθνή Έκθεση για τη Θρησκευτική Ελευθερία του Υπουργείου Εξωτερικών στο www.state.gov/religiousfreedomreport/.

δ) Ελευθερία διακίνησης

Ο νόμος προβλέπει την ελευθερία της εσωτερικής διακίνησης εντός των ελεγχόμενων από την κυβέρνηση περιοχών, ταξίδια στο εξωτερικό, μετανάστευση και επαναπατρισμό και η κυβέρνηση σε γενικές γραμμές σέβεται τα δικαιώματα αυτά.

Η κυβέρνηση συνεργάστηκε με το Γραφείο της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) και άλλες ανθρωπιστικές οργανώσεις για την παροχή προστασίας και βοήθειας σε ντόπια εκτοπισμένα άτομα, πρόσφυγες, αιτούντες άσυλο, απάτριδες, μετανάστες και άλλα άτομα.

Κακομεταχείριση μεταναστών, προσφύγων και απάτριδων: Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι ορισμένοι υπάλληλοι της Υπηρεσίας Κοινωνικής Πρόνοιας και δικαστές υπέβαλαν αιτούντες άσυλο σε ρατσιστική λεκτική κακομεταχείριση. Ξένοι υπήκοοι που καταδικάστηκαν σε φυλάκιση λίγων μηνών για παράνομη είσοδο στη χώρα, συνήθως απελαύνονται μόλις ετοιμαστούν τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα.

Η πολιτική της κυβέρνησης δεν ήταν να κρατήσει τους παράνομους μετανάστες για μεγάλο χρονικό διάστημα και να τους απελευθερώσει και να τους παράσχει άδειες διαμονής εάν δεν είχαν απελαθεί μέσα σε 18 μήνες. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι οι αρχές μετανάστευσης πιέζουν τους κρατούμενους μετανάστες να υπογράψουν συγκατάθεση για εθελοντική επιστροφή, απειλώντας τους με απεριόριστη κράτηση.

Η Επίτροπος Διοικήσεως έλαβε καταγγελίες για συνεχιζόμενη κράτηση παρά την απουσία προοπτικής απέλασης. Η Επίτροπος συνέστησε την απελευθέρωση τέτοιων κρατουμένων και ανέφερε ότι οι αρχές εφαρμόζουν αυτές τις συστάσεις σε ορισμένες περιπτώσεις.

Εσωτερική διακίνηση: Η κυβέρνηση δεν εμποδίζει τους Ελληνοκύπριους να ταξιδεύουν στην περιοχή που διοικούν οι Τουρκοκύπριοι, αλλά το Υπουργείο Εξωτερικών προειδοποίησε τους ξένους να μην διανυκτερεύσουν σε ελληνοκυπριακές περιουσίες που κατέλαβαν Τουρκοκύπριοι ή Τούρκοι, να παίξουν τυχερά παιχνίδια στην περιοχή που διοικείται από τους Τουρκοκύπριους, ή να αγοράσουν ή αναπτύξουν ακίνητα εκεί. ΜΚΟ ανέφεραν ότι η κυβέρνηση απαγόρευσε σε αναγνωρισμένους μη Κυπρίους πρόσφυγες με καθεστώς προσωρινής διαμονής και αιτητές ασύλου να μεταβούν στην περιοχή που διοικούν οι Τουρκοκύπριοι, υποστηρίζοντας ότι δεν θα μπορούσε να διασφαλίσει την ασφάλειά τους σε μια περιοχή που δεν τελεί υπό τον έλεγχό της.

ΕΚΤΟΠΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Η κυβέρνηση θεωρεί τους Ελληνοκύπριους εκτοπισμένους ως αποτέλεσμα του διαχωρισμού του νησιού του 1974 ως πρόσφυγες, αν και εμπίπτουν στον ορισμό των εσωτερικά εκτοπισμένων. Τον Οκτώβριο υπήρχαν 233.330 τέτοια άτομα και οι απόγονοί τους. Η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) παρέσχε βοήθεια στους Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους εσωτερικά εκτοπισμένους από το 1974 μέχρι το 1988, και στη συνέχεια μεταβίβασε τα προγράμματα βοήθειας στην UNFICYP και σε άλλες υπηρεσίες των ΗΕ. Επειδή η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες δεν παρέχει πλέον βοήθεια σε αυτούς τους εκτοπισμένους, θεωρεί επισήμως ότι ο πληθυσμός των εκτοπισμένων είναι μηδενικός, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της UNHCR. Ανάλογα με το εισόδημά τους, οι εσωτερικά εκτοπισμένοι ήταν δικαιούχοι για οικονομική βοήθεια από την κυβέρνηση. Επανεγκαταστάθηκαν, έχουν πρόσβαση σε ανθρωπιστικές οργανώσεις και δεν διώκονται, δεν στοχεύονται ή υποχρεώνονται σε επιστροφή υπό επικίνδυνες συνθήκες.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Πρόσβαση στο άσυλο: Ο νόμος προβλέπει τη χορήγηση ασύλου ή καθεστώτος πρόσφυγα και η κυβέρνηση έχει θεσπίσει ένα σύστημα προστασίας των προσφύγων.

Η Επίτροπος Διοικήσεως και ΜΚΟ ανέφεραν καθυστερήσεις στην εξέταση των αιτήσεων ασύλου και καθυστερήσεις στην εξέταση των προσφυγών κατά των απορρίψεων αιτήσεων ασύλου.

Απασχόληση: Οι αρχές επέτρεψαν σε αιτητές ασύλου των οποίων οι υποθέσεις ήταν σε αναμονή εκδίκασης να εργαστούν μετά από μια περίοδο αναμονής. Τον Οκτώβριο το Υπουργείο Εργασίας μείωσε την περίοδο αναμονής για άδεια εργασίας από έξι μήνες σε ένα μήνα. Ο νόμος απαγορεύει στους αιτητές ασύλου την απασχόληση στον τομέα της αλιείας, στην παραγωγή ζωοτροφών, στη διαχείριση των αποβλήτων, στα πρατήρια καυσίμων και στα πλυντήρια αυτοκινήτων, στη διακίνηση φορτίων στο χονδρικό εμπόριο, στον καθαρισμό κτιρίων και εξωτερικών χώρων, στη διανομή διαφημιστικών και πληροφοριακών υλικών και στην παράδοση τροφίμων.

Μια έκθεση της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, η οποία δημοσιεύθηκε τον Μάιο, σημείωσε μεγάλες περιόδους αναμονής για εξουσιοδότηση εργασίας που επιδεινώθηκε από τους περιορισμένους τομείς όπου οι αιτητές ασύλου δικαιούνται να αναζητήσουν εργασία.

Υπήρχαν αναφορές ρατσισμού από υπαλλήλους του Τμήματος Εργασίας που συναντήθηκαν με δικαιούχους υποψηφίους που ζητούσαν σύμβαση εργασίας. Από τον Ιανουάριο έως τον Σεπτέμβριο, το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ενέκρινε 380 συμβάσεις εργασίας για αιτητές ασύλου και 34 ανανεώσεις συμβάσεων. Το Υπουργείο Εργασίας ανέφερε ότι είχε εγκρίνει όλες τις συμβάσεις που υποβλήθηκαν.

Πρόσβαση στις βασικές υπηρεσίες: Από το 2016 οι συνθήκες διαβίωσης των αιτητών ασύλου έχουν επιδεινωθεί καθώς ο αριθμός των αιτούντων αυξήθηκε. Το μόνο μόνιμο κέντρο υποδοχής για αιτητές ασύλου, που βρίσκεται στο Κοφίνου, ήταν γεμάτο και η πλειονότητα των αιτητών ασύλου δεν είχε κατάλληλη στέγη.

Τον Απρίλιο η Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες σημείωσε μεγάλο αριθμό αιτητών ασύλου που αντιμετωπίζουν έλλειψη στέγης. Ανέφερε ότι πολλοί άστεγοι άνδρες, γυναίκες και οικογένειες με μικρά παιδιά από τη Συρία, το Καμερούν, τη Σομαλία και το Ιράκ είτε κοιμούνται σε υπαίθρια πάρκα είτε μένουν προσωρινά με φίλους, συγγενείς ή ξένους, συχνά κοιμούνται στο πάτωμα και δεν έχουν πρόσβαση σε χώρους υγιεινής. Οι ΜΚΟ απέδωσαν αυτό που χαρακτήρισαν ως ανθυγιεινές συνθήκες διαβίωσης στην κακοδιαχείριση του κέντρου υποδοχής Κοφίνου από το Υπουργείο Εσωτερικών.

Αιτητές ασύλου που αρνήθηκαν διαθέσιμη εργασία μπορεί να στερηθούν κρατικές παροχές. Για να λάβουν παροχές κοινωνικής πρόνοιας, οι αιτητές ασύλου χρειάζονταν έγκυρη διεύθυνση, η οποία δεν ήταν δυνατή για τους άστεγους αιτητές ασύλου. Η UNHCR, ΜΚΟ και οι αιτητές ασύλου ανέφεραν καθυστερήσεις και ασυνέπειες στην παροχή παροχών σε δικαιούχους αιτητές ασύλου.

Η Επίτροπος Διοικήσεως και ΜΚΟ ανέφεραν ότι το σύστημα παροχής κοινωνικής στήριξης στους αιτητές ασύλου μέσω κουπονιών δεν έλαβε υπόψη ούτε κάλυψε τις ειδικές ανάγκες των ευάλωτων ομάδων μεταξύ τους. Τα κουπόνια θα μπορούσαν να εξαργηθούν μόνο σε συγκεκριμένα καταστήματα που ενδεχομένως δεν έχουν κάποια προϊόντα, ήταν συνήθως πιο ακριβά από άλλα καταστήματα και συχνά δεν βόλευε η τοποθεσία τους. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι η διαδικασία για την πρόσβαση των αιτητών ασύλου στην κρατική ιατρική περίθαλψη ήταν αργή και χρονοβόρα.

Μια έκθεση της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες που δημοσιεύθηκε τον Μάιο σημείωσε σημαντικούς περιορισμούς στις συνθήκες υποδοχής, ανεπαρκή και καθυστερημένη οικονομική στήριξη και κοινωνική βοήθεια, καθώς και περιορισμούς στην πρόσβαση σε υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής υποστήριξης. Σημείωσε ότι το σύστημα κουπονιών ήταν ανεπαρκές για την κάλυψη των βασικών αναγκών των δικαιούχων και παρέσχε λιγότερα οφέλη στους αιτητές ασύλου από ό,τι τα πακέτα στήριξης των αναγνωρισμένων προσφύγων και των κυπρίων πολιτών. Η έκθεση επεσήμανε ότι όταν αιτητές ασύλου εξασφάλιζαν απασχόληση, οι αρχές διέκοψαν την παροχή κοινωνικής βοήθειας χωρίς να καθορίσουν αν η αμοιβή ήταν επαρκής για να καλύψει τις βασικές και ειδικές ανάγκες των αιτητών και των μελών των οικογενειών τους.

Προσωρινή προστασία: Η κυβέρνηση παρείχε επίσης προσωρινή προστασία, αποκαλούμενη επικουρική προστασία, σε άτομα που ενδέχεται να μην θεωρηθούν πρόσφυγες. Οι αρχές που χορήγησαν επικουρική προστασία στα 755 πρόσωπα τους πρώτους οκτώ μήνες του έτους.

Η κυβέρνηση παρέχει καθεστώς επικουρικής προστασίας για πολίτες, ή κατοίκους της Συρίας που εισήλθαν νόμιμα ή παράνομα στη χώρα. Όλα τα πρόσωπα που ζήτησαν αυτό το καθεστώς υποχρεούνταν να παρουσιάσουν διαβατήριο της Συρίας ή άλλη ταυτότητα.

ΤΜΗΜΑ 3. ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ο νόμος και το σύνταγμα παρέχουν στους πολίτες τη δυνατότητα να επιλέγουν την κυβέρνησή τους με ελεύθερες και δίκαιες περιοδικές εκλογές που διεξάγονται με μυστική ψηφοφορία και βασίζονται σε καθολικό και ισότιμο δικαίωμα ψήφου. Στις εθνικές εκλογές, μόνο οι Τουρκοκύπριοι που κατοικούσαν μόνιμα στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή είχαν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οι Κύπριοι πολίτες, οι πολίτες της ΕΕ και οι Τουρκοκύπριοι που ζουν στην περιοχή που διοικείται από τους Τουρκοκύπριους έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Εκλογές και Πολιτική Συμμετοχή

Πρόσφατες εκλογές: Τον Φεβρουάριο οι εκλογείς επανεξέλεξαν τον πρόεδρο Νίκο Αναστασιάδη σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές. Το 2016 η χώρα διεξήγαγε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές για τις 56 έδρες που είχαν παραχωρηθεί στους Ελληνοκύπριους στην 80 εδρών Βουλή των Αντιπροσώπων. Οι 24 έδρες που παραχωρήθηκαν στους Τουρκοκύπριους παρέμειναν κενές.

Συμμετοχή των γυναικών και των μειονοτήτων: Κανένας νόμος δεν περιορίζει τη συμμετοχή γυναικών και μελών μειονοτήτων στην πολιτική διαδικασία και συμμετείχαν.

Το 2014, ορισμένοι Τουρκοκύπριοι παραπονέθηκαν ότι προβλήματα στον εκλογικό κατάλογο απέκλεισαν αριθμό Τουρκοκυπρίων ψηφοφόρων. Ο νόμος προβλέπει την εγγραφή στον εκλογικό κατάλογο για τις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όλων των ενήλικων Τουρκοκύπριων κατόχων δελτίου ταυτότητας της κυβέρνησης που κατοικούσαν στην περιοχή που διοικούν οι Τουρκοκύπριοι. Οι Τουρκοκύπριοι που δεν κατοικούν στην περιοχή αυτή πρέπει να υποβάλουν αίτηση εγγραφής στον εκλογικό κατάλογο, όπως και όλοι οι άλλοι πολίτες. Η κυβέρνηση έγραψε αυτόματα ένα απροσδιόριστο αριθμό Τουρκοκυπρίων που κατοικούν στο βορρά επειδή είχαν καταχωρηθεί εσφαλμένα στο επίσημο μητρώο ως κάτοικοι της ελεγχόμενης από την κυβέρνηση περιοχής. Το πρόβλημα αυτό συνεχίστηκε κατά τη διάρκεια του έτους.

ΤΜΗΜΑ 4. ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ο νόμος προνοεί ποινικές κυρώσεις για διαφθορά αξιωματούχων και η κυβέρνηση εφαρμόζει γενικά τους νόμους αποτελεσματικά. Παρόλο που η κυβέρνηση γενικά ερεύνησε και δίωξε περιπτώσεις διαφθοράς, υπήρξαν πολλές αναφορές για διαφθορά της κυβέρνησης κατά τη διάρκεια του έτους.

Διαφθορά: Στις 11 Ιουνίου ξεκίνησε η δίκη ενός ανώτερου υπαλλήλου του Δήμου Λάρνακας για κλοπή και απόκτηση χρημάτων με ψευδείς παραστάσεις. Ο αξιωματούχος φέρεται να δέχθηκε 35.000 ευρώ (40,250 δολάρια) από έναν τοπικό επιχειρηματία για να νομιμοποιήσει την κατασκευή παρατυπιών στο εστιατόριο του και να κατέθεσε μέρος των χρημάτων στον δικό του τραπεζικό λογαριασμό. Η δίκη συνεχίστηκε στο τέλος του έτους.

Πόθεν Έσχες: Ο νόμος απαιτεί από τον πρόεδρο, τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου και τα μέλη του κοινοβουλίου να δηλώνουν τα έσοδα και τα περιουσιακά τους στοιχεία. Η δημοσίευση των δηλώσεών τους είναι υποχρεωτική, αλλά δεν υπάρχουν συγκεκριμένες κυρώσεις για μη συμμόρφωση. Οι σύζυγοι και τα τέκνα των αξιωματούχων αυτών οφείλουν να δηλώνουν τα περιουσιακά στοιχεία τους, αλλά η δημοσίευση των δηλώσεών τους απαγορεύεται. Άλλοι δημόσιοι λειτουργοί δεν υποχρεούνται να δηλώνουν τα περιουσιακά τους στοιχεία.

ΤΜΗΜΑ 5. ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΙ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Οι εθνικές και διεθνείς ομάδες για τα ανθρώπινα δικαιώματα λειτουργούσαν γενικά χωρίς κυβερνητικούς περιορισμούς, διερευνούν και δημοσιεύουν τα ευρήματά τους σε υποθέσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι συχνά συνεργάζονταν και έδιναν τις απόψεις τους.

Κυβερνητικοί φορείς ανθρωπίνων δικαιωμάτων: Υπάρχει ένας κυβερνητικός Επίτροπος, του οποίου το χαρτοφυλάκιο περιλαμβάνει τα ανθρώπινα δικαιώματα, και μια Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Κατά τις ανεξάρτητες έρευνές της, η Επίτροπος είχε γενικά καλή συνεργασία με άλλους κρατικούς φορείς. Οι εκθέσεις της Επιτροπής επικεντρώθηκαν στην κακή συμπεριφορά της αστυνομίας, τη θεραπεία ασθενών στα κρατικά νοσοκομεία, τη μεταχείριση αιτητών ασύλου και των αλλοδαπών εργαζομένων και την ισότητα των φύλων στο χώρο εργασίας. Οι πολίτες σεβάστηκαν την Υπηρεσία της Επιτροπής Διοικήσεως και τη θεωρούσαν αποτελεσματική.

Η Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την οποία οι περισσότερες τοπικές ΜΚΟ έκριναν αποτελεσματική, αποτελείται από εννέα μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων που υπηρετούν πενταετείς θητείες. Η Επιτροπή συζήτησε ένα ευρύ φάσμα προβλημάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων,

συμπεριλαμβανομένων την εμπορία ανθρώπων, τη βία κατά των γυναικών, τη σεξουαλική κακοποίηση γυναικών και παιδιών, τις συνθήκες φυλακών και τα δικαιώματα των ξένων εργαζομένων. Η Εκτελεστική Εξουσία δεν άσκησε έλεγχο στην Επιτροπή.

ΤΜΗΜΑ 6. ΔΥΣΜΕΝΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗ, ΘΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Γυναίκες

Βιασμός και Βία στην Οικογένεια: Ο νόμος ποινικοποιεί τον βιασμό, συμπεριλαμβανομένου του συζυγικού βιασμού, με μέγιστη ποινή φυλάκισης. Η κυβέρνηση επέβαλε το νόμο αποτελεσματικά.

Υπήρξαν αναφορές βίας κατά των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης βάνανσης συζυγικής συμπεριφοράς, και ο αριθμός των περιπτώσεων που καταγγέλθηκε αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια. Ο νόμος θεσπίζει σαφείς μηχανισμούς για την καταγγελία και τη δίωξη της οικογενειακής βίας. Ένα δικαστήριο μπορεί να εκδώσει την ίδια μέρα εντολή περιορισμού εναντίον υπόπτων ή καταδικασθέντων για βία στην οικογένεια.

Υπήρχαν δύο καταφύγια για θύματα οικιακής βίας τα οποία χρηματοδοτούνται κυρίως από την κυβέρνηση.

Η αστυνομία διενήργησε λεπτομερή εκπαιδευτικά προγράμματα για αξιωματικούς σχετικά με τον σωστό χειρισμό της βίας στην οικογένεια, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης που επικεντρώνεται στην κακοποίηση παιδιών. ΜΚΟ σημείωσαν, ωστόσο, ότι η αστυνομία απέρριψε ισχυρισμούς για βάνανση οικογενειακή συμπεριφορά από ξένες γυναίκες και παιδιά.

Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων: Παρ' όλο που η πρακτική δεν ήταν πρόβλημα σε τοπικό επίπεδο, η κυβέρνηση έλαβε αιτήσεις από γυναίκες μετανάστριες που υπέστησαν ακρωτηριασμό των γεννητικών τους οργάνων και τους παραχώρησε άσυλο.

Σεξουαλική παρενόχληση: Ο νόμος απαγορεύει τη σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας και προβλέπει ποινή φυλάκισης μέχρι έξι μήνες, χρηματικό πρόστιμο 12.000 ευρώ (ή \$13,800) ή και τις δύο ποινές. Η Επίτροπος Διοικήσεως και ΜΚΟ ανέφεραν ότι οι αρχές δεν διερεύνησαν επαρκώς τις καταγγελίες σεξουαλικής παρενόχλησης που υπέβαλαν αλλοδαποί οικιακοί βοηθοί.

Η σεξουαλική παρενόχληση ήταν, κατά τα φαινόμενα, ένα διαδεδομένο, αλλά συχνά μη καταγγελλόμενο, πρόβλημα. Το Τμήμα Εργασίας ανέφερε ότι έλαβε 13 καταγγελίες σεξουαλικής παρενόχλησης από αλλοδαπούς οικιακούς εργάτες, αλλά τα περισσότερα παράπονα δεν είχαν αποδεικτικά στοιχεία. Η Επίτροπος Διοικήσεως συνέχισε να λαμβάνει καταγγελίες για σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας. Τον Ιούλιο, το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε ένα υποχρεωτικό κώδικα δεοντολογίας για την πρόληψη και τη διαχείριση της σεξουαλικής παρενόχλησης και παρενόχλησης σε όλη τη δημόσια υπηρεσία. Το γραφείο της Επιτρόπου Διοικήσεως δεν προσέφερε εκπαίδευση σεξουαλικής παρενόχλησης σε δημόσιους υπαλλήλους κατά τη διάρκεια του έτους.

Καταναγκαστικός Πληθυσμιακός Έλεγχος: Δεν υπήρξαν αναφορές για καταναγκαστικές αποβολές ή ακούσια στείρωση.

Διακρίσεις: Ο νόμος παρέχει το ίδιο νομικό καθεστώς και δικαιώματα για τις γυναίκες και τους άνδρες. Η κυβέρνηση επέβαλε γενικά το νόμο, αλλά οι γυναίκες γνώρισαν διακρίσεις στην απασχόληση και την αμοιβή.

Παιδιά

Καταγραφή Γέννησης: Τα παιδιά αποκτούν την ιθαγένεια από τους γονείς τους και υπήρξε καθολική εγγραφή κατά τη στιγμή της γέννησης.

Κακοποίηση Παιδιών: Ο νόμος ποινικοποιεί την κακοποίηση παιδιών. Η ποινή για κακοποίηση παιδιών περιλαμβάνει φυλάκιση ενός έτους, χρηματική ποινή μέχρι 1.000 λίρες (1.300 δολάρια) ή και τα δύο. Από τον Ιανουάριο έως τον Οκτώβριο 15, η αστυνομία διερεύνησε 135 περιπτώσεις κακοποίησης παιδιών, από τις οποίες 71 κατατέθηκαν στο δικαστήριο.

Πρόωρος και Αναγκαστικός Γάμος: Η νόμιμη ηλικία γάμου είναι 18 ετών, αλλά άτομα ηλικίας 16 και 17 ετών μπορούν να παντρευτούν, εφόσον υπάρχουν σοβαροί λόγοι που δικαιολογούν τον γάμο και οι νόμιμοι κηδεμόνες τους δώσουν γραπτή συγκατάθεση. Το Επαρχιακό Δικαστήριο μπορεί επίσης να επιτρέψει το γάμο ατόμων ηλικίας 16 και 17 ετών, εάν οι γονείς αρνούνται αδικαιολόγητα να συγκατατεθούν, ή δεν υπάρχει νόμιμος κηδεμόνας.

Σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών: Ο νόμος απαγορεύει την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών, την παιδική πορνογραφία, την προσφορά ή την προμήθεια ενός παιδιού για πορνεία και τη συμμετοχή ή προώθηση ενός

παιδιού σε οποιαδήποτε μορφή σεξουαλικής δραστηριότητας. Η μέγιστη ποινή για σεξουαλική κακοποίηση και εκμετάλλευση παιδιού ηλικίας 13 έως 17 ετών είναι 25 χρόνια φυλάκισης. Η ποινή για σεξουαλική κακοποίηση και εκμετάλλευση παιδιού κάτω των 13 ετών είναι μέχρι και δια βίου φυλάκιση. Η κατοχή παιδικής πορνογραφίας αποτελεί ποινικό αδίκημα η μέγιστη ποινή είναι δια βίου φυλάκιση. Οι αρχές επέβαλαν αυτούς τους νόμους. Η ελάχιστη ηλικία για συναινετική σεξουαλική επαφή είναι 17.

Διεθνείς Απαγωγές Παιδιών: Η χώρα είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τις αστικές πτυχές της Διεθνούς Απαγωγής Παιδιών.

Ανατρέξτε στην ετήσια έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών σχετικά με τη διεθνή απαγωγή παιδιών από γονείς στη διεύθυνση

<https://travel.state.gov/content/travel/en/International-Parental-Child-Abduction/for-providers/legal-reports-and-data.html>

Αντισημιτισμός

Υπήρχαν περίπου 3.000 άτομα στην εβραϊκή κοινότητα, που αποτελείται από ένα πολύ μικρό αριθμό εγχώριων Εβραίων Κυπρίων και μεγαλύτερο αριθμό ομογενών Ισραηλινών, Βρετανών και Ρώσων.

Υπήρξαν αναφορές για λεκτική παρενόχληση μελών της εβραϊκής κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων δύο περιστατικών τον Οκτώβριο, κατά τις οποίες μουσουλμάνοι άνδρες χρησιμοποίησαν αντισημιτικά υποτιμητικά σχόλια και εκτόξευσαν θανατικές απειλές εναντίον Εβραίων στη Λάρνακα. Τα θύματα δεν είχαν καταθέσει καταγγελίες στην αστυνομία στο τέλος του έτους.

Εμπορία Προσώπων

Δείτε την Έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών για την Εμπορία Προσώπων στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/.

Πρόσωπα με Αναπηρίες

Ο νόμος απαγορεύει τη διάκριση ατόμων με σωματικές, αισθητικές, πνευματικές και νοητικές αναπηρίες. Ο νόμος παρέχει στα άτομα με αναπηρίες το δικαίωμα να συμμετέχουν αποτελεσματικά και πλήρως στην πολιτική και δημόσια ζωή, μεταξύ άλλων ασκώντας το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Η κυβέρνηση γενικά επιβάλλει αυτές τις διατάξεις.

Το κράτος παρείχε διευκολύνσεις ώστε τα παιδιά με αναπηρία να μπορούν να παρακολουθήσουν όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης. Το Υπουργείο Παιδείας ενέκρινε κώδικα ορθών πρακτικών, που καταρτίστηκε σε συνεργασία με την Επίτροπο Διοικήσεως, σχετικά με τη φοίτηση μαθητών με ειδικές ανάγκες σε ειδικές μονάδες δημόσιων σχολείων. Οι Αρχές παρείχαν προσωπικό βοηθό σε μαθητές με αναπηρίες στα δημόσια, αλλά όχι στα ιδιωτικά σχολεία.

Σε μια έκθεση της 13ης Μαρτίου που αξιολογεί το πρόγραμμα αποϊδρυματοποίησης του 2016 για τα άτομα με νοητική στέρηση, η Επίτροπος Διοικήσεως επεσήμανε ότι οι αρχές δεν κατάφεραν να χειριστούν αποτελεσματικά θέματα που σχετίζονται με τα δικαιώματα, τις ανάγκες και τις ικανότητες των ατόμων αυτών και δεν πληρούσαν τον κύριο στόχο, που ήταν το δικαίωμα απόλαυσης του διακρίματος της ανεξάρτητης διαβίωσης στην κοινωνία.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία περιλαμβάνουν την πρόσβαση σε φυσικούς και οικοδομημένους χώρους, μεταφορές, πληροφορίες και επικοινωνίες. Ο Οργανισμός Παραπληγικών Κύπρου ανέφερε ότι πολλά δημόσια κτίρια δεν ήταν ακόμη προσβάσιμα σε χρήστες αναπηρικών αμαξιδίων.

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τη Φροντίδα και Αποκατάσταση των Αναπήρων είναι υπεύθυνο για την προστασία των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρίες. Οι παρατηρητές δεν θεώρησαν επαρκή τα πρόστιμα για αποτροπή της παραβίασης του νόμου εναντίον της εργασιακής διάκρισης (βλ. Επίσης τμήμα 7.δ).

Εθνικές / Φυλετικές Μειονότητες

Οι μειονοτικές ομάδες στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή της Κύπρου συμπεριελάμβαναν τους Καθολικούς, τους Μαρωνίτες, τους Αρμένιους και τους Ρομά. Αν και νομικά θεωρούνταν μία από τις δύο κυριότερες κοινότητες της Κύπρου, οι Τουρκοκύπριοι αποτελούσαν ένα σχετικά μικρό ποσοστό του πληθυσμού στις ελεγχόμενες από την κυβέρνηση περιοχές και γνώρισαν διακρίσεις.

Υπήρξαν περιστατικά βίας κατά των Τουρκοκυπρίων που ταξίδευαν στις ελεγχόμενες από την κυβέρνηση περιοχές, καθώς και ορισμένα περιστατικά λεκτικής κακοποίησης ή διάκρισης σε βάρος μη Ελληνοκυπρίων. Τον Μάρτιο 20χρονος Ελληνοκύπριος παραδέχθηκε ενοχή σε εσυμμετοχή επίθεσης το 2015 εναντίον οχημάτων που ανήκουν στους Τουρκοκύπριους. Καταδικάστηκε σε 20μηνη φυλάκιση με αναστολή και πρόστιμο 1.000 ευρώ (1,150 δολάρια). Έντεκα

άλλοι κατηγορούμενοι που κατηγορήθηκαν για την ίδια επίθεση αρνήθηκαν ενοχή και παραπέμφθηκαν σε δίκη, η οποία συνεχιζόταν στο τέλος του έτους.

Το Υπουργείο Παιδείας εφάρμοσε κώδικα δεοντολογίας κατά του ρατσισμού στα σχολεία που παρείχε στα σχολεία και στους εκπαιδευτικούς ένα λεπτομερές σχέδιο για το χειρισμό, την πρόληψη και την αναφορά ρατσιστικών περιστατικών.

Το Μάιο του 2017, η Επιτροπή για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων ανέφερε ότι η κοινότητα των Ρομά συνέχισε να αντιμετωπίζει διακρίσεις και στιγματισμό, καθώς και προκλήσεις όπως η χαμηλή προσέλευση στο σχολείο και τα υψηλά ποσοστά εγκατάλειψης του σχολείου, δυσκολία πρόσβασης σε κατάλληλη στέγαση, ανεργία και ρατσιστικές επιθέσεις. Ρομά και τα παιδιά μεταναστών επίσης φέρονται να αντιμετωπίσαν κοινωνικές διακρίσεις στα σχολεία.

Η Επίτροπος Διοικήσεως συνέχισε να δέχεται καταγγελίες ότι η κυβέρνηση καθυστέρησε την έγκριση της ιθαγένειας για παιδιά Τουρκοκυπρίων που παντρεύτηκαν με Τούρκους πολίτες που κατοικούσαν στην περιοχή που διοικούν οι Τουρκοκύπριοι. Η Επίτροπος ανέφερε ότι οι συστάσεις της για την επεξεργασία τέτοιων αιτήσεων σε εύλογο χρονικό διάστημα δεν είχαν τεθεί σε εφαρμογή.

Πράξεις βίας, διακρίσεων και άλλων προσβολών βάσει σεξουαλικού προσανατολισμού και φύλου

Υπάρχουν νόμοι κατά των διακρίσεων και απαγορεύεται η άμεση ή έμμεση διάκριση λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή φύλου. Οι νόμοι κατά της διάκρισης καλύπτουν την απασχόληση και τις ακόλουθες δραστηριότητες στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα: κοινωνική προστασία, κοινωνική ασφάλιση, κοινωνικές παροχές, υγειονομική περίθαλψη, εκπαίδευση, συμμετοχή σε συνδικάτα και επαγγελματικές οργανώσεις και πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες. Μια ΛΑΟΤΙ ΜΚΟ σημείωσε τον Φεβρουάριο του 2017 ότι η νομοθεσία περί ισότητας και καταπολέμησης των διακρίσεων παρέμεινε κατακερματισμένη και απέτυχε να αντιμετωπίσει επαρκώς τις διακρίσεις κατά των ΛΟΑΤΙ προσώπων. ΜΚΟς που ασχολούνται με θέματα ΛΑΟΤΙ υποστήριξαν ότι τα επιδόματα στέγασης ευνοούσαν τις «παραδοσιακές» οικογένειες.

Παρά τις νομικές προστασίες, τα ΛΑΟΤΙ άτομα αντιμετώπισαν σημαντικές κοινωνικές διακρίσεις, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές. Ως αποτέλεσμα, πολλά ΛΟΑΤΙ άτομα δεν ήταν ανοιχτά για τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου τους, ούτε ανέφεραν ομοφυλοφιλική βία ή διάκριση. Μια ΜΚΟ

ανέφερε ότι κατά την Ημέρα της υπερηφάνειας τον Ιούνιο, οι επιτιθέμενοι έριξαν πέτρες σε σπίτι τρανσεξουαλικής γυναίκας στην Πάφο. Η αστυνομία παρέλειψε αρχικά να ανταποκριθεί στην έκκληση της ΜΚΟ για βοήθεια και το θύμα, επικαλούμενος φόβο για συνεργασία με την αστυνομία, αρνήθηκε να προβεί σε καταγγελία.

Υπήρξαν αναφορές διάκρισης στην απασχόληση εναντίον ΛΑΟΤΙ αιτητών. (βλ. Τμήμα 7.δ).

Οι νόμοι ποινικοποιούν την υποκίνηση μίσους ή βίας με βάση τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου. Τον Ιούνιο η κυβέρνηση διόρισε σύμβουλο του προέδρου της δημοκρατίας για την πολυπολιτισμικότητα, το σεβασμό και την αποδοχή με σκοπό να προτείνει δράσεις για την προστασία των δικαιωμάτων των ΛΟΑΤΙ, να προωθήσει την ευαισθητοποίηση του κοινού και να εξαλείψει τις διακρίσεις εναντίον τους.

Το κοινωνικό στίγμα του HIV και του AIDS

Τον Ιούνιο ο πρόεδρος του Κέντρου Υποστήριξης προσώπων θετικών στον ιό HIV δήλωσε ότι πρόσωπα θετικά στον ιό HIV αντιμετωπίζουν προκατάληψη στην απασχόληση τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, καθώς και από την κοινωνία και τις οικογένειές τους, κυρίως λόγω έλλειψης ενημέρωσης του κοινού. Οι ακτιβιστές διαμαρτυρήθηκαν ότι η ενημέρωση του κοινού σχετικά με αυτό το πρόβλημα δεν ήταν κυβερνητική προτεραιότητα και ανέφεραν ότι ακόμη και το ιατρικό προσωπικό των νοσοκομείων ήταν προκατειλημμένο και απρόθυμο να εξετάσει πρόσωπα θετικά στον ιό HIV. Τον Ιούλιο, η κυβέρνηση καθιέρωσε μηνιαία επιχορήγηση 300 ευρώ (\$345) και δωρεάν ιατρική περίθαλψη για πρόσωπα θετικά στον ιό HIV που λάμβαναν θεραπεία στη Γρηγοριανή κλινική στη Λάρνακα.

ΤΜΗΜΑ 7. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

α) Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης

Ο νόμος, συμπεριλαμβανομένων των καταστατικών διατάξεων και των κανονισμών, παρέχει το δικαίωμα στους εργαζομένους να συγκροτούν και να συμμετέχουν σε ανεξάρτητα συνδικάτα, να απεργούν και να διαπραγματεύονται συλλογικά με τους εργοδότες. Τόσο η αντιεργατική διακριτική συμπεριφορά όσο και η απόλυση για συνδικαλιστική δραστηριότητα είναι παράνομες.

Ο νόμος απαιτεί από τα εργατικά συνδικάτα να εγγραφούν στο αρμόδιο γραφείο μέσα σε 30 μέρες από τη συγκρότησή τους. Πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί για απάτη και ανήθικα αδικήματα δεν επιτρέπεται να υπηρετούν ως αξιωματούχοι των συνδικάτων. Οι λογαριασμοί των συνδικαλιστικών οργανώσεων και τα μητρώα μελών μπορούν να επιθεωρούνται ανά πάσα στιγμή. Συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης, των εργατικών συνδικάτων και των οργανώσεων εργοδοτών καθιέρωσε τη διαδικασία επίλυσης διαφορών για το προσωπικό των βασικών υπηρεσιών.

Η κυβέρνηση γενικά εφαρμόζει τους ισχύοντες νόμους, αλλά τα συνδικάτα δεν θεώρησαν επαρκείς τις ποινές για να αποτρέψουν τις παραβάσεις. Οι πόροι και οι έρευνες ήταν επαρκείς στον επίσημο τομέα. Οι διοικητικές διαδικασίες ήταν αποτελεσματικές και άμεσες, αλλά οι δικαστικές διαδικασίες καθυστερούσαν λόγω φόρτου εργασίας.

Η κυβέρνηση γενικά προστατεύει το δικαίωμα των συνδικάτων να ασκούν τις δραστηριότητές τους χωρίς παρέμβαση και οι εργοδότες σε γενικές γραμμές σέβονται το δικαίωμα των εργαζομένων να συγκροτούν και να συμμετέχουν σε ανεξάρτητα σωματεία και να διαπραγματεύονται συλλογικά. Παρόλο που οι συλλογικές συμβάσεις δεν είναι νομικά δεσμευτικές, διέπονται από μια εθελοντική συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης και των εργοδοτικών οργανώσεων και των συνδικάτων, των εργοδοτών και των υπαλλήλων, τηρούνται αποτελεσματικά οι όροι τους. Οι εργαζόμενοι που καλύπτονται από τέτοιες συμφωνίες απασχολούνται κυρίως στους μεγαλύτερους τομείς της οικονομίας, συμπεριλαμβανομένων των κατασκευών, του τουρισμού, της υγειονομικής περίθαλψης και της μεταποίησης.

Οι εργοδότες του ιδιωτικού τομέα μπόρεσαν να αποθαρρύνουν τη συνδικαλιστική δραστηριότητα σε μεμονωμένες περιπτώσεις εξαιτίας της σποραδικής εφαρμογής των κανονισμών εργασίας που απαγορεύουν αντιεργατικές διακρίσεις και τη σιωπηρή απειλή αυθαίρετης απόλυσης για συνδικαλιστικές δραστηριότητες.

b) Απαγόρευση καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας

Ο νόμος απαγορεύει κάθε μορφή καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας. Η μέγιστη ποινή είναι φυλάκιση έξι ετών για καταναγκαστική εργασία ενηλίκων και φυλάκιση 10 ετών για αναγκαστική εργασία ανηλίκων. Η κυβέρνηση δεν εφάρμοσε αποτελεσματικά το νόμο και διαπιστώθηκε καταναγκαστική εργασία. Οι επιθεωρήσεις του τομέα γεωργικών και οικιακών υπηρεσιών παρέμειναν ανεπαρκείς και οι πόροι στο Τμήμα Επιθεωρήσεως Εργασίας στο Υπουργείο

Εργασίας ήταν ανεπαρκείς. Οι ποινές που επιβλήθηκαν δεν ήταν επαρκείς για αποτροπή των παραβιάσεων.

Η καταναγκαστική εργασία σημειώθηκε κυρίως στη γεωργία. Αλλοδαποί διακινούμενοι εργαζόμενοι, παιδιά και αιτητές ασύλου ήταν ιδιαίτερα ευάλωτοι. Εργοδότες ανάγκασαν ξένους εργάτες, κυρίως από την Ανατολική Ευρώπη και την Ανατολική και Νότια Ασία, να εργάζονται έως και 15 ώρες την ημέρα, επτά ημέρες την εβδομάδα, για πολύ χαμηλές αμοιβές και σε ακατάλληλες συνθήκες διαβίωσης. Το 2017 η αστυνομία διερεύνησε εννέα υπόπτους, διώχθηκαν δύο κατηγορούμενοι και καταδίκασε οκτώ άτομα για σωματεμπορία. Οι εργοδότες συχνά κατακρατούσαν μέρος των μισθών των αλλοδαπών εργαζομένων ως πληρωμή για καταλύματα.

Δείτε επίσης την έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών για την Εμπορία Προσώπων στο www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/.

γ) Απαγόρευση της εργασίας των παιδιών και ελάχιστη ηλικία για εργοδότηση

Ο νόμος απαγορεύει την εργοδότηση παιδιών, που ορίζονται ως άτομα κάτω των 15 ετών, εκτός από συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως συνδυασμένα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης για παιδιά ηλικίας τουλάχιστον 14 ετών ή απασχόλησης σε πολιτιστικές, καλλιτεχνικές, αθλητικές ή διαφημιστικές δραστηριότητες, σύμφωνα με τους κανόνες που περιορίζουν τις ώρες εργασίας. Ο νόμος απαγορεύει τη νυχτερινή εργασία και την εμπορία στους δρόμους από παιδιά. Ο νόμος επιτρέπει την απασχόληση εφήβων, που ορίζονται ως άτομα ηλικίας 15 έως 17 ετών, βάσει κανόνων που περιορίζουν τις ώρες απασχόλησης και εφόσον δεν είναι επιβλαβείς ή επικίνδυνες. Ο νόμος απαγορεύει την απασχόληση εφήβων από τα μεσάνυχτα έως τις 4 το πρωί. Η ελάχιστη ηλικία για απασχόληση σε βιομηχανική εργασία είναι 16. Η απασχόληση παιδιών κατά παράβαση του νόμου τιμωρείται με κυρώσεις, οι οποίες ήταν επαρκείς για την αποτροπή των παραβάσεων.

Επιθεωρητές του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ήταν υπεύθυνοι για την επιβολή της νομοθεσίας για την παιδική εργασία και το έπραξαν αποτελεσματικά. Το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας του υπουργείου και η Επίτροπος για τα Δικαιώματα του Παιδιού θα μπορούσαν επίσης να διερευνήσουν υπόνοιες για εκμετάλλευση παιδιών στην εργασία.

δ) Διακρίσεις σε σχέση με την Απασχόληση και το Επάγγελμα

Οι νόμοι και οι κανονισμοί απαγορεύουν τις άμεσες ή έμμεσες διακρίσεις όσον αφορά την απασχόληση ή το επάγγελμα λόγω φυλής, εθνικής καταγωγής ή ιθαγένειας, φύλου, θρησκείας, πολιτικών πεποιθήσεων, φύλου, ηλικίας, αναπηρίας και σεξουαλικού προσανατολισμού. Η κυβέρνηση δεν εφάρμοσε αποτελεσματικά αυτούς τους νόμους ή κανονισμούς. Οι διακρίσεις στην απασχόληση και το επάγγελμα σημειώθηκαν σε σχέση με τη φυλή, το φύλο, την αναπηρία, τον σεξουαλικό προσανατολισμό και πρόσωπα θετικά στον ιό HIV.

Παρά το ισχυρό νομικό πλαίσιο, το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ήταν αναποτελεσματικό στην εφαρμογή του νόμου που διέπει την απασχόληση και τα εργασιακά θέματα σε σχέση με τις γυναίκες. Ο νόμος προνοεί ίση αμοιβή για ίση εργασία ή εργασία ίσης αξίας. Οι γυναίκες βίωσαν διακρίσεις σε τομείς όπως η πρόσληψη, η εξέλιξη της σταδιοδρομίας, οι συνθήκες απασχόλησης και η αμοιβή. Τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας που δημοσιεύθηκαν τον Οκτώβριο ανέφεραν ότι το μέσο μισθολογικό χάσμα μεταξύ ανδρών και γυναικών ήταν 14% το 2015. Η Επίτροπος Διοικήσεως ανέφερε ότι έλαβε καταγγελίες σχετικά με διακρίσεις λόγω φύλου και σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας.

Μια ΜΚΟ ανέφερε το Σεπτέμβριο ότι ένας εργοδότης απέλυσε μια λεσβία γυναίκα λόγω του σεξουαλικού της προσανατολισμού, επικαλούμενος τη θρησκεία του. Αρκετοί δικηγόροι φέρεται να συμβούλευσαν την εργαζόμενη να μην επιδιώξει δικαστική δίωξη για δδυσμενή διάκριση, διότι μια αγωγή θα τη δυσκόλευε να βρει νέα απασχόληση.

Σημειώθηκαν διακρίσεις εναντίον Ρομά μεταναστών. Οι Τουρκοκύπριοι αντιμετώπισαν κοινωνικές διακρίσεις και διακρίσεις στην απασχόληση (βλέπε κεφάλαιο 6).

ε) Αποδεκτές συνθήκες εργασίας

Παρόλο που δεν υπάρχει ελάχιστος εθνικός μισθός, υπάρχει ελάχιστος μισθός για τις ομάδες που θεωρούνται ευάλωτες στην εκμετάλλευση. Ο ελάχιστος μισθός για τους βοηθούς καταστημάτων, γραμματείς, φροντιστές παιδιών, εργαζόμενοι στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης, φύλακες ασφαλείας, καθαριστές επαγγελματικών χώρων και βοηθοί βρεφονηπιακών σταθμών ήταν 870 ευρώ το μήνα για τους πρώτους έξι μήνες και 924 ευρώ (1.060 δολάρια) το μήνα στη συνέχεια. Το Υπουργείο Εσωτερικών καθορίζει τους όρους απασχόλησης των αλλοδαπών οικιακών βοηθών, για τους οποίους ο ελάχιστος μισθός ήταν 309 ευρώ

(355 δολάρια) το μήνα - αρκετά κάτω από το όριο της φτώχειας των 8.698 ευρώ (10.000 δολάρια) ετησίως για ένα μόνο άτομο.

Οι συμφωνίες συλλογικής διαπραγμάτευσης κάλυπταν τους εργαζόμενους σχεδόν σε όλα τα άλλα επαγγέλματα, συμπεριλαμβανομένης της ανειδίκευτης εργασίας. Οι μισθοί που καθορίστηκαν στις συμφωνίες αυτές ήταν σημαντικά υψηλότεροι από το επίπεδο της φτώχειας.

Αλλοδαποί εργάτες μπορούσαν να διεκδικήσουν συντάξεις και ορισμένες διμερείς συμφωνίες επέτρεψαν στους εργαζόμενους να διεκδικήσουν πίστωση στις χώρες καταγωγής τους. Η Υπηρεσία Μετανάστευσης ήταν υπεύθυνη για την επιβολή του κατώτατου μισθού στους ξένους εργαζόμενους, αλλά δεν το έκανε αποτελεσματικά.

Η νόμιμη μέγιστη εβδομάδα εργασίας είναι 48 ώρες, συμπεριλαμβανομένων των υπερωριών. Ο νόμος δεν προνοεί αυξημένη αμοιβή για υπερωρίες ή υποχρεωτικές περιόδους ανάπαυσης. Ο νόμος ορίζει ότι οι αλλοδαποί και οι ντόπιοι εργαζόμενοι λαμβάνουν ίση μεταχείριση. Το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι αρμόδιο για την επιβολή αυτών των νόμων. Ωστόσο, τα εργατικά συνδικάτα ανέφεραν προβλήματα εφαρμογής σε τομείς που δεν καλύπτονται από συλλογικές συμβάσεις. Επίσης, ανέφεραν ότι ορισμένοι εργοδότες, κυρίως στον κατασκευαστικό κλάδο, εκμεταλλεύονταν αλλοδαπούς εργαζόμενους χωρίς χαρτιά, καταβάλλοντας πολύ χαμηλές αποδοχές. Η ποινή για παραβίαση του νόμου ήταν επαρκής για να αποτρέψει τις παραβάσεις, αλλά δεν εφαρμόστηκε επαρκώς. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον εργοδότη να καταβάλει αναδρομικά τους μισθούς.

Ο νόμος προστατεύει τους αλλοδαπούς οικιακούς εργάτες που υποβάλλουν καταγγελία στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων από απέλαση έως ότου εκδικαστούν οι υποθέσεις τους. Το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων ανέφερε ότι από τον Ιανουάριο μέχρι τον Απρίλιο έλαβε 191 καταγγελίες από αλλοδαπούς εργάτες εναντίον των εργοδοτών τους, 142 από οικιακούς βοηθούς και 49 εργάτες. Από αυτές, 130 περιπτώσεις διευθετήθηκαν μεταξύ των δύο πλευρών υπογράφοντας συμφωνία αποδέσμευσης, που έδωσε στον εργαζόμενο την ευκαιρία να αναζητήσει απασχόληση σε άλλο εργοδότη, ενώ δύο περιπτώσεις επιλύθηκαν με την εκούσια επιστροφή του εργαζομένου στον εργοδότη με αμοιβαία συμφωνημένους όρους. Σε επτά περιπτώσεις οι εργαζόμενοι επέλεξαν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Συνολικά 48 υποθέσεις παραπέμφθηκαν στην Επιτροπή Εργατικών Διαφορών για μετανάστες από Τρίτες Χώρες προς εξέταση και τέσσερις άλλες υποθέσεις παρέμειναν ανεπίλυτες για άλλους λόγους.

ΜΚΟ ανέφεραν ότι πολλοί αλλοδαποί οικιακοί βοηθοί ήταν απρόθυμοι να αναφέρουν τις παραβιάσεις των συμβάσεων από τους εργοδότες τους φοβούμενοι ότι θα χάσουν τη δουλειά τους και, κατά συνέπεια, τις άδειες εργασίας και παραμονής. ΜΚΟ ανέφεραν ότι ο σκεπτικισμός του Υπουργείου Εργασίας και της αστυνομίας για καταγγελίες σχετικά με σεξουαλική παρενόχληση και βία αποθάρρυναν τις οικιακές βοηθούς να υποβάλλουν καταγγελίες.

Το Τμήμα Επιθεώρησης Εργασίας στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι υπεύθυνο για την επιβολή της νομοθεσίας για την υγεία και την ασφάλεια. Οι αρχές εφάρμοσαν ικανοποιητικά τους νόμους για την υγεία και την ασφάλεια στον επίσημο τομέα, αλλά όχι στον άτυπο τομέα, ο οποίος περιελάμβανε περίπου το 15% των εργαζομένων. Τα εργατικά συνδικάτα δήλωσαν ότι απαιτείται περισσότερη δουλειά για την προστασία των εργαζομένων χωρίς νόμιμα έγγραφα. Η ποινή για μη συμμόρφωση με τους νόμους για την ασφάλεια και την υγεία ήταν τετραετής φυλάκιση, πρόστιμο 80.000 ευρώ (92,000 δολάρια) ή και τις δύο ποινές.

Ο αριθμός των επιθεωρητών που απασχολούνταν στο Υπουργείο Εργασίας δεν επαρκούσε για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας στον αγροτικό τομέα και στην άτυπη οικονομία, όπου η πλειοψηφία των εργαζομένων ήταν μετανάστες και εργαζόμενοι χωρίς έγγραφα. Το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων διενήργησε τις δικές του επιθεωρήσεις για να διασφαλίσει ότι οι εργοδότες συμμορφώνονται με άλλους εργατικούς νόμους. Οι επιθεωρητές δεν επιτρέπεται να επιθεωρούν ιδιωτικές κατοικίες χωρίς δικαστικό ένταλμα, όταν άτομα απασχολούνται ως οικιακοί βοηθοί.

Οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να απομακρυνθούν από καταστάσεις που θέτουν σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια χωρίς να διακυβεύουν την απασχόλησή τους, αλλά οι αρχές δεν προστατεύουν αποτελεσματικά τους εργαζόμενους σε αυτές τις καταστάσεις.

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΥ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το βόρειο τμήμα της Κύπρου διοικείται από τους Τουρκοκύπριους από το 1974 και αυτοανακηρύχθηκε ως η «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» (ΤΔΒΚ) το 1983. Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν αναγνωρίζουν την «ΤΔΒΚ» ούτε καμιά άλλη χώρα εκτός από την Τουρκία. Ο Μουσταφά Ακιντζί εξελέγη «πρόεδρος» το 2015 σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές. Το «Σύνταγμα της ΤΔΒΚ»

αποτελεί τη βάση για τους «νόμους» που διέπουν την περιοχή που διοικούν οι τουρκοκυπριακές αρχές. Οι αστυνομικές και τουρκοκυπριακές δυνάμεις ασφαλείας ήταν υπό την επιχειρησιακή διοίκηση του τουρκικού στρατού, σύμφωνα με το μεταβατικό άρθρο 10 του «Συντάγματος της ΤΔΒΚ,» το οποίο παραχωρεί προσωρινά στην Τουρκία την ευθύνη για τη δημόσια ασφάλεια και την άμυνα.

Οι αρχές διατήρησαν τον αποτελεσματικό έλεγχο των δυνάμεων ασφαλείας.

Τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων περιλαμβάνουν την εμπορία ανθρώπων και τα εγκλήματα που αφορούν τη βία κατά των εθνοτικών μειονοτήτων.

Οι αρχές έλαβαν μέτρα για να διερευνήσουν αξιωματούχους της αστυνομίας ύστερα από ισχυρισμούς στον Τύπο για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ωστόσο, υπήρχαν ενδείξεις ατιμωρησίας.

ΤΜΗΜΑ 1. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

α) Αυθαίρετη στέρηση της ζωής και άλλες παράνομες ή δολοφονίες με βάση πολιτικά κριτήρια

Δεν υπήρξαν αναφορές ότι η «κυβέρνηση» ή όργανά της διέπραξαν αυθαίρετες, ή παράνομες δολοφονίες.

β) Εξαφάνιση

Δεν υπήρξαν αναφορές εξαφανίσεων εκ μέρους ή εξ ονόματος «κυβερνητικών» αρχών.

γ) Βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας

Ο «νόμος» απαγορεύει τέτοιες πρακτικές, αλλά υπήρξαν αναφορές κατά τη διάρκεια του έτους ότι η αστυνομία κακοποίησε κρατούμενους. Ο «νόμος» δεν αναφέρεται στα βασανιστήρια, τα οποία εμπίπτουν στο τμήμα του "ποινικού κώδικα" που αφορά την επίθεση, τη βία και τη βιοπραγία.

Το «Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα» ανέφερε ότι έλαβε τρεις καταγγελίες σχετικά με βιοπραγία της αστυνομίας και τη χρήση βίας από τον Ιανουάριο έως

τον Σεπτέμβριο. Το «Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα» ανέφερε ότι μια υπόθεση κατατέθηκε στο «δικαστήριο» και οι άλλες δύο ήταν υπό έρευνα στο τέλος του έτους.

Τον Σεπτέμβριο ένα «δικαστήριο» βρήκε ένα αστυνομικό ένοχο για επίθεση και βιοπραγία για σωματική κακοποίηση ενός 67χρονου άνδρα που συνελήφθη για σεξουαλική επίθεση εναντίον 19χρονου άνδρα με νοητική αναπηρία το 2016. Σύμφωνα με αναφορές, η «αστυνομία» κτύπησε τον άνθρωπο σε μια προσπάθεια να εξασφαλίσει την ομολογία του χωρίς να τον ενημερώσει για τον λόγο σύλληψής του. Όταν το θύμα αργότερα κλήθηκε αργότερα για αναγνώριση του υπόπτου, η αστυνομία διαπίστωσε ότι είχε συλλάβει το λάθος άτομο. Ο αστυνομικός καταδικάστηκε σε δύο μήνες φυλάκιση.

Συνθήκες των Φυλακών και Κέντρων Κράτησης

Οι συνθήκες των φυλακών και των κέντρων κράτησης δεν πληρούσαν τα διεθνή πρότυπα σε αριθμό τομέων, ιδίως όσον αφορά τις υγειονομικές συνθήκες, την ιατρική περίθαλψη και τη διατροφή.

Φυσικές συνθήκες: Η μοναδική φυλακή της περιοχής, που βρίσκεται στο βόρειο τμήμα της Λευκωσίας, έχει δηλωμένη χωρητικότητα 311 ατόμων. Σύμφωνα με τις αρχές, άλλα δωμάτια μετατράπηκαν σε κελιά και εγκαταστάθηκαν διπλά κρεβάτια, γεγονός που αύξησε τη χωρητικότητα της «Κεντρικής Φυλακής» σε 480. Από τον Σεπτέμβριο, υπήρχαν 528 κρατούμενοι και προφυλακισμένοι. Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ) και ο «Επίτροπος Διοικήσεως» ανέφεραν ότι ο υπερπληθυσμός παρέμεινε ένα πρόβλημα και ότι τα κρεβάτια ήταν στοιβαγμένα στους διαδρόμους της κεντρικής φυλακής. Η φυλακή δεν διαχώριζε ενήλικες και ανήλικους και δεν υπήρχαν κέντρα κράτησης για τα παιδιά. Λόγω έλλειψης χώρου, οι προφυλακισμένοι κρατούμενοι και οι φυλακισμένοι έμεναν στα ίδια κελιά.

Τον Σεπτέμβριο η αστυνομία ανακοίνωσε ότι ένας 30χρονος κρατούμενος αυτοκτόνησε σε κέντρο κράτησης αστυνομικού σταθμού στην Κερύνεια. Η αστυνομία ανέφερε ότι ο κρατούμενος αυτοκτόνησε χρησιμοποιώντας κορδόνια από ένα κοντό παντελόνι που του είχε πάρει η σύζυγός του ενώ ήταν υπό κράτηση. Ο σύζυγος του κρατούμενου εξέδωσε δήλωση ισχυριζόμενη ότι ποτέ δεν του πήρε κοντό παντελόνι και κατηγορήσε την αστυνομία για δολοφονία του συζύγου της. Ο πατέρας του κρατούμενου επίσης είπε στον Τύπο ότι πίστευε ότι η αστυνομία σκότωσε τον γιο του. ΜΚΟ υποπεύονται ότι η αστυνομική κακοποίηση συνέβαλε

στον θάνατο του κρατουμένου. Το «Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα» ξεκίνησε έρευνα, η οποία συνεχίστηκε στο τέλος του έτους.

ΜΚΟ ανέφεραν η έλλειψη καμερών ασφαλείας σε κέντρα κράτησης και στην «Κεντρική Φυλακή» επέτρεψε σε αστυνομικούς και φύλακες να κακομεταχειρίζονται τους κρατουμένους χωρίς να τιμωρούνται. ΜΚΟ ανέφεραν επίσης σημαντικά προβλήματα ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης της βίας μεταξύ κρατουμένων και προφυλακισμένων. Ο «Επίτροπος Διοικήσεως» δέκτηκε καταγγελίες ότι οι κρατούμενοι στην κεντρική φυλακή δεν έλαβαν επαρκή τροφή και ότι τα κέντρα κράτησης της αστυνομίας δεν είχαν θέρμανση. ΜΚΟ ανέφεραν ότι, λόγω έλλειψης επίσημων διαδικασιών στα κέντρα κράτησης της αστυνομίας, οι κρατούμενοι συχνά δεν έλαβαν τροφή ενώ κρατήθηκαν, μερικές φορές για περισσότερο από μία ημέρα. Τον Μάρτιο, το Τουρκοκυπριακό Ίδρυμα για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (TCHRF) επέκρινε τα κέντρα κράτησης στην «Κεντρική Φυλακή» και τους αστυνομικούς σταθμούς, τα οποία, ισχυρίστηκε ότι μερικές φορές ήταν υπόγεια, πολύ μικρά και δεν είχαν φωτισμό και αερισμό.

Τον Ιανουάριο, η Ένωση για τα δικαιώματα των προσφύγων (RRA) ανέφερε ότι η αποχέτευση εξακολουθούσε να αποτελεί σημαντικό πρόβλημα στην «Κεντρική Φυλακή» και ότι η ανεπαρκής παροχή νερού δεν ικανοποιεί τις υγειονομικές ανάγκες των κρατουμένων. Η RRA ανέφερε ότι οι αρχές δεν εφοδίασαν με σαπούνι τυος κατατημένους, οι οποίοι έπρεπε να αγοράσουν.

ΜΚΟ ανέφεραν ότι η υγειονομική περίθαλψη στα σωφρονιστικά ιδρύματα ήταν ανεπαρκής, δεν διέθεταν ιατροφαρμακευτικά σκευάσματα, γιατρό πλήρους απασχόλησης και επαρκή αριθμό κοινωνικών λειτουργών. Οι αρχές ανέφεραν ότι ένας γιατρός επισκέπτεται τη φυλακή δύο φορές την εβδομάδα και ήταν σε ετοιμότητα σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης. ΜΚΟ ανέφεραν παράπονα για μεταδοτικές νόσους στην «Κεντρική Φυλακή,» συμπεριλαμβανομένου του ιού HIV, της ηπατίτιδας Β και της ηπατίτιδας Γ. Οι αρχές ανέφεραν επίσης ότι υπήρχαν ψυχολόγος και οδοντίατρος πλήρους απασχόλησης στην «Κεντρική Φυλακή.»

Διοίκηση: Οι αρχές δεν διενήργησαν τις δέουσες έρευνες για ισχυρισμούς κακομεταχείρισης στην «Κεντρική Φυλακή.» Οι αρχές ανέφεραν ότι δεν έλαβαν παράπονα ή ισχυρισμούς για κακομεταχείριση φυλακισμένων ή κρατουμένων στην «Κεντρική Φυλακή.» Οι αρχές δήλωσαν ότι υπάρχουν διαθέσιμες εγκαταστάσεις για μουσουλμάνους φυλακισμένους και κρατούμενους για να ασκήσουν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα και ότι ο ιμάμης επισκέφθηκε την «Κεντρική Φυλακή» στις θρησκευτικές ημέρες του Μπαϊράμ. Οι αρχές ανέφεραν

ότι δεν υπήρχαν εγκαταστάσεις για προσευχή μη μουσουλμάνων φυλακισμένων ή κρατούμενων και ότι δεν έλαβαν σχετικά αιτήματα.

Ανεξάρτητη παρακολούθηση: Οι αρχές επέτρεψαν την παρακολούθηση της φυλακής από ανεξάρτητους μη κυβερνητικούς παρατηρητές. Οι αρχές ανέφεραν ότι ξένες αποστολές, τοπικές ΜΚΟ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, οργανώσεις ψυχολόγων, η Επιτροπή Καταπολέμησης των Ναρκωτικών και ο Τύπος επισκέφθηκε την «Κεντρική Φυλακή.»

Βελτιώσεις: Οι αρχές ανέφεραν την εφαρμογή πιλοτικού σχεδίου αποκατάστασης για φυλακισμένους και κρατούμενους ηλικίας κάτω των 21 ετών, με στόχο την επανένταξή τους στην κοινότητα.

δ) Αυθαίρετη σύλληψη ή κράτηση

Ο «νόμος» απαγορεύει την αυθαίρετη σύλληψη και κράτηση και προβλέπει το δικαίωμα κάθε προσώπου να αμφισβητήσει τη σύλληψή του ή την κράτηση του στο δικαστήριο και οι αρχές τηρούσαν γενικά αυτές τις απαγορεύσεις.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ» ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η «αστυνομία» είναι υπεύθυνη για την επιβολή του «νόμου.» Ο «Αρχηγός της αστυνομίας» υπάγεται σε έναν «στρατηγό», ο οποίος είναι ονομαστικά υπό την εποπτεία του «πρωθυπουργού», ο οποίος κατέχει το «χαρτοφυλάκιο ασφαλείας». Η Αστυνομία και τουρκοκυπριακές δυνάμεις ασφαλείας βρίσκονται υπό την επιχειρησιακή διοίκηση των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων, όπως προβλέπεται από το «σύνταγμα της ΤΔΒΚ,» το οποίο παραχωρεί «προσωρινά» την ευθύνη για την δημόσια ασφάλεια και την άμυνα στην Τουρκία.

Στις 23 Ιανουαρίου, ο τοπικός Τύπος ανέφερε ότι οι αξιωματικοί της αστυνομίας παρέλειψαν να παρεμβαίνουν αποτελεσματικά, όταν μια διαμαρτυρία εναντίον της εφημερίδας *Αφρική* έγινε βίαιη (βλέπε τμήμα 2.α).

Η αστυνομία και άλλες τουρκοκυπριακές δυνάμεις ασφαλείας συνεργάστηκαν γενικά με τις πολιτικές αρχές και ήταν αποτελεσματικές στην επιβολή του «νόμου.» Το γραφείο του «Γενικού Εισαγγελέα» συνεργάστηκε με το τμήμα αστυνομικού ελέγχου (ή περιστασιακά με το τμήμα ποινικής έρευνας) για να διερευνήσει τους ισχυρισμούς για αστυνομική κακή συμπεριφορά. Δεν υπήρξαν

αναφορές ατιμωρησίας στις οποίες να συμμετέχουν οι δυνάμεις ασφαλείας κατά τη διάρκεια του έτους.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Για συλλήψεις απαιτούνται δικαστικά εντάλματα. Σύμφωνα με τον «νόμο,» η αστυνομία πρέπει να παρουσιάσει έναν κρατούμενο ενώπιον «δικαστή» μέσα σε 24 ώρες από τη σύλληψη. Η αστυνομία μπορεί τότε να κρατήσει τον κρατούμενο για διάστημα έως τρεις μήνες, αλλά ένας «δικαστής» πρέπει να αξιολογήσει την κράτηση μετά την τρίτη ημέρα και κάθε οκτώ ημέρες μετά. Οι αρχές, γενικά, σέβονται αυτό το δικαίωμα και συνήθως ενημερώνουν τους κρατούμενους έγκαιρα για κατηγορίες εναντίον τους, παρόλο που συχνά κράτησαν άτομα τα οποία πιστεύεται ότι διέπραξαν βίαιο αδίκημα για μακρύτερες περιόδους χωρίς κατηγορία. Εγγύηση μπορεί να απαιτηθεί από τα «δικαστήρια» και χρησιμοποιήθηκε συστηματικά. Τα «δικαστήρια» κατέσχεσαν διαβατήρια κρατουμένων εν αναμονή της δίκης. Οι αρχές επέτρεψαν συνήθως στους κρατούμενους άμεση πρόσβαση στα μέλη της οικογένειας και σε δικηγόρο της επιλογής τους, αλλά ΜΚΟ σημείωσαν περιπτώσεις στις οποίες οι αρχές εμπόδισαν τους κρατούμενους να δουν δικηγόρο. Οι αρχές παρείχαν δικηγόρους σε άπορους μόνο στις περιπτώσεις που αφορούσαν βίαια αδικήματα.

Η αστυνομία μερικές φορές δεν τήρησε νομικές προστασίες, ιδιαίτερα κατά τη στιγμή της σύλληψης. Σε αντίθεση με τον «νόμο,» ορισμένα «δικαστήρια» δεν επέτρεψαν σε υπόπτους να έχουν τους δικηγόρους τους παρόντες κατά την κατάθεση μαρτυρίας. Υπόπτοι που απαίτησαν την παρουσία δικηγόρου μερικές φορές εκφοβίζονται σωματικά, ή απειλούνται με αυστηρότερες κατηγορίες.

Σύμφωνα με το TCHRF, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αναθεώρησης της κράτησης, αξιωματούχοι πιέζουν τον κρατούμενο να υπογράψει ομολογία για να απελευθερωθεί με εγγύηση. Ανέφερε περιπτώσεις κατά τις οποίες η αστυνομία χρησιμοποίησε την απειλή παρατεταμένης κράτησης για να αναγκάσει κρατούμενους να παραδεχθούν ενοχή. Το TCHRF δήλωσε ότι η απουσία καμερών, ή καταγραφή φωνής και η μη απαίτηση παρουσίας δικηγόρου κατά τη διάρκεια της ανάκρισης δημιούργησε μια ατμόσφαιρα στην οποία η αστυνομία εξαναγκάζει τους κρατούμενους να υπογράψουν ή να τους κακομεταχειριστούν σωματικά μέχρι να υπογράψουν δηλώσεις που αναγνωρίζουν την ενοχή τους.

Τον Ιανουάριο ένας ύποπτος που συνελήφθη για οδήγηση υπό την επίρρεια αλκοόλ παραπονέθηκε ότι η αστυνομία έσπασε και τα δύο χέρια του στον αστυνομικό σταθμό του Iskele. (Τρίκωμο). Η αστυνομία κατηγορήσε τον

κρατούμενο ότι προκάλεσε μόνος του τα τραύματα και ισχυρίστηκε ότι είχε αποδείξει σε βίντεο, αλλά δεν το παρουσίασε όταν το ζήτησε ο δικηγόρος του υπόπτου. Ο κρατούμενος κινήθηκε νομικά εναντίον των δύο αστυνομικών για κακομεταχείριση κατά τη σύλληψή του. Σύμφωνα με το «Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα,» η «Γενική Διεύθυνση Αστυνομίας» ξεκίνησε έρευνα για το περιστατικό, το οποίο συνεχιζόταν στο τέλος του έτους.

Σύμφωνα με το «σύνταγμα της ΤΔΒΚ,» οι κατηγορηθέντες κρατούμενοι και οι φυλακισμένοι έχουν το θεμελιώδες δικαίωμα πρόσβασης σε «νομική» εκπροσώπηση. Ένας δικηγόρος είπε ότι ο Κανονισμός της Κεντρικής Φυλακής» απαγορεύει στα άτομα που έχουν καταδικαστεί σε απομόνωση να συναντήσουν δικηγόρο χωρίς την άδεια του «Διευθυντή της Φυλακής.» Ο «Διευθυντής της Φυλακής» μπορεί να αρνηθεί την επίσκεψη χωρίς να δώσει δικαιολογία. Σύμφωνα με το TCHRF, όταν οι σωφρονιστικές αρχές θέλουν έναν κρατούμενο, κατηγορούμενο άτομο ή φυλακισμένο να μην μιλήσει ή να συναντηθεί με την οικογένειά του ή δικηγόρο, συνήθως απειλούσαν να τον τιμωρήσουν με απομόνωση.

ε. Στέρηση Δίκαιης Δημόσιας Δίκης

Ο «νόμος» προβλέπει ανεξάρτητη δικαστική εξουσία και οι αρχές τηρούν γενικά τη δικαστική ανεξαρτησία και αμεροληψία.

Οι περισσότερες ποινικές και αστικές υποθέσεις ξεκινούν από τα «επαρχιακά δικαστήρια», από τα οποία ασκούνται προσφυγές στο «Ανώτατο Δικαστήριο.» Τα πολιτικά «δικαστήρια» έχουν δικαιοδοσία σε περιπτώσεις όπου πολίτες αντιμετωπίζουν κατηγορίες για παραβίαση στρατιωτικών περιορισμών, όπως η μαγνητοσκόπηση ή η φωτογράφιση στρατιωτικών ζωνών.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΚΗΣ

Ο «νόμος» προβλέπει το δικαίωμα δίκαιης και δημόσιας δίκης και οι ανεξάρτητες δικαστικές αρχές επιβάλλουν γενικά αυτό το δικαίωμα.

Οι κατηγορούμενοι απολαμβάνουν τεκμήριο αθωότητας. Διάφοροι εκπρόσωποι ΜΚΟ και δικηγόροι για τα ανθρώπινα δικαιώματα παρατήρησαν ότι οι κατηγορούμενοι δεν απολαύουν πλήρως του δικαιώματος να ενημερώνονται έγκαιρα και λεπτομερώς για τις κατηγορίες εναντίον τους. Το «σύνταγμα» προβλέπει δίκαιες, έγκαιρες και δημόσιες δίκες, το δικαίωμα του εναγομένου να παρίσταται στις δίκες αυτές, και το δικαίωμα του εναγομένου να συμβουλευέται

εγκαίρως δικηγόρο. Κατηγορούμενοι για ποινικά δικάματα απολάμβαναν το δικαίωμα επαρκούς χρόνου και συνδρομής για προετοιμασία της υπεράσπισης.

Δεν υπήρχε αρκετή ελεύθερη διερμηνεία για κάποιες γλώσσες και ανεπαρκής επαγγελματική μετάφραση σε «δικαστήρια.» Δικηγόροι ανέφεραν ότι υπάρχουν μόνο δύο επίσημοι διερμηνείς στο «δικαστηριακό σύστημα της ΤΔΒΚ» και ως εκ τούτου σε ορισμένες περιπτώσεις οι δικηγόροι ενήργησαν ως διερμηνείς. Οι αρχές προσέλλαβαν τυχαία μη επαγγελματίες μεταφραστές, οι οποίοι δεν μετέφραζαν όσα λέγονταν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Η ανεπαρκής μετάφραση καθυστέρησε επίσης τις ακροάσεις και την παρατεταμένη κράτηση των εναγομένων. Οι κατηγορούμενοι μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση μάρτυρες κατηγορίας και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία και μάρτυρες υπεράσπισης. Δεν μπορούν να υποχρεωθούν να καταθέσουν ή να ομολογήσουν ενοχή και να έχουν δικαίωμα προσφυγής.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Υπήρξαν αναφορές κράτησης προσώπων με υποτιθέμενους δεσμούς με τον λεγόμενο «Οργανισμό Τρομοκρατίας του Fethullah Gulen (FETO)» και με την απέλαση στην Τουρκία των Τούρκων πολιτών οι οποίοι φέρεται να συνδέονται με το «FETO».

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Άτομα ή οι οργανώσεις μπορούν να αναζητήσουν πολιτικά ένδικα μέσα για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσω εγχώριων «δικαστηρίων». Μετά την εξάντληση των εσωτερικών ενδίκων μέσων, τα άτομα και οι οργανώσεις μπορούν να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ).

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ελληνοκύπριοι συνέχισαν να προωθούν αγωγές στο ΕΔΑΔ εναντίον της τουρκικής κυβέρνησης για την απώλεια ιδιοκτησίας που βρίσκεται στην περιοχή που διοικούν οι τουρκοκυπριακές αρχές από το 1974.

Μια επιτροπή περιουσιών χειρίζεται αξιώσεις Ελληνοκυπρίων. Μέχρι τον Οκτώβρη, ενάγοντες είχαν καταθέσει 6.485 αιτήσεις στην επιτροπή, από τις οποίες 922 επιλύθηκαν μέσω φιλικών διακανονισμών και 315 μέσω επίσημων

ακροάσεων. Η επιτροπή έχει καταβάλει πάνω από 292 εκατομμύρια βρετανικές λίρες (378 εκατομμύρια δολάρια) ως αποζημίωση στους αιτούντες.

στ. Αυθαίρετη ή παράνομη παρέμβαση στην ιδιωτική ζωή, στην οικογένεια, στο σπίτι ή στην αλληλογραφία

Ο «νόμος» απαγορεύει τέτοιες ενέργειες. Υπήρξαν αναφορές ότι η αστυνομία παρακολούθουσε Ελληνοκύπριους και Μαρωνίτες στην περιοχή που διοικείται από τις τουρκοκυπριακές αρχές. Αν και οι αρχές ανέφεραν κάτι διαφορετικό, εκπρόσωπος των Μαρωνιτών ισχυρίστηκε ότι κατά τη διάρκεια του έτους οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις κατέλαβαν 18 σπίτια στο Μαρωνιτικό χωριό Καρπάσια.

ΤΜΗΜΑ 2. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ:

α) Ελευθερία έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του Τύπου

Ο «νόμος» προνοεί την ελευθερία έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του Τύπου, και οι αρχές γενικά τηρούν αυτό το δικαίωμα. Τα άτομα ήταν συνήθως σε θέση να επικρίνουν τις αρχές δημοσίως χωρίς αντίποινα, με κάποιες εξαιρέσεις.

Ελευθερία έκφρασης: Παρόλο που δεν υπάρχει κανένας νόμος που να περιορίζει τη χρήση σημαίας ή συμβόλων που δεν είναι της «ΤΔΒΚ,» ορισμένα άτομα που έχουν φέρει σημαίες της Κυπριακής Δημοκρατίας έχουν επικριθεί δημόσια και οδηγήθηκαν στο δικαστήριο με την κατηγορία ότι «διαταράσσουν την ειρήνη,» ή για «προκλητικές ενέργειες.»

Τύπος και ελευθερία των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας: Ενώ οι αρχές συνήθως σέβονται την ελευθερία του Τύπου, ορισμένες φορές παρεμποδίζουν τους δημοσιογράφους στην παρουσίαση ειδήσεων. Ένας εκπρόσωπος Μέσου Ενημέρωσης διαμαρτυρήθηκε ότι οι εκπρόσωποι Τύπου και ΜΜΕ εμποδίστηκαν να φτάσουν πλησιάσουν κοντά σε σκηνές για να κάνουν το ρεπορτάζ τους επί τόπου, ή να δώσουν συνέχεια σε ακροαματικές διαδικασίες.

Βία και παρενόχληση: Υπήρξαν αναφορές ότι κατηγορούμενοι σε ορισμένες περιπτώσεις ενώπιον «δικαστηρίου» φέρεται να απείλησαν δημοσιογράφους, οι οποίοι αντιμετώπισαν επίσης πιέσεις για τα δημοσιεύματά τους από εταιρείες που διαφημίζουν στα έντυπά τους.

Μια ένωση δημοσιογράφων ανέφερε ότι ορισμένοι δημοσιογράφοι δέχθηκαν λεκτική και σωματική επίθεση από κρατούμενους, ή τις οικογένειες, ή τους φίλους τους. Οι δημοσιογράφοι ανέφεραν επίσης ότι μερικές φορές εμποδίστηκαν από του να κάνουν τη δουλειά τους, δέψθηκαν λεκτική επίθεση και ο εξοπλισμός τους υπέστη ζημιές ενώ σε «δικαστήρια», νοσοκομεία ή αστυνομικά τμήματα.

Τον Ιανουάριο ο Τούρκος Πρόεδρος Ερντογάν επέκρινε την εφημερίδα Αφρίκα για αναδημοσίευση το Δεκέμβριο του 2017 ενός σκίτοσου ελληνικού αγάλματος που ουρούσε στο κεφάλι του Ερντογάν και για δημοσίευση, στις 21 Ιανουαρίου, ενός άρθρου πολύ επικριτικού για τις τουρκικές στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Συρία. Κάλεσε για δράση εναντίον της εφημερίδας. Σε απάντηση, 500 διαδηλωτές πραγματοποίησαν διαμαρτυρία μπροστά στο γραφείο της εφημερίδας. Σύμφωνα με δημοσιεύματα, οι διαδηλωτές έριξαν πέτρες, γυάλινες φιάλες και αυγά, προκαλώντας ζημιές ύψους 16,450 τουρκικών λιρών (3,130 δολάρια). Η αστυνομία συνέλαβε έξι διαδηλωτές για οχλαγωγία, παράνομη συγκέντρωση και σκόπιμη καταστροφή ιδιωτικής ιδιοκτησίας. Οι έξι διαδηλωτές καταδικάστηκαν σε ποινές φυλάκισης από δύο έως έξι μήνες. Ο αρχισυντάκτης της Afrika ανέφερε τον Αύγουστο ότι συνέχισε να δέχεται απειλές και μια ένωση δημοσιογράφων ανέφερε ότι οι Μέσα Ενημέρωσης που κάλυψαν την επίθεση επίσης απειλήθηκαν. Τον Ιούλιο ένας αξιωματικός στις αστυνομίας Αμμοχώστου διέταξε τους υφισταμένους του να «ασκήσουν βία» εναντίον δημοσιογράφων που προσπαθούσαν να φωτογραφίσουν υπόπτους που προσύρθηκαν στα «δικαστήρια» της Αμμοχώστου». Οι αστυνομικοί χτύπησαν δημοσιογράφους που προσπαθούσαν να κάνουν ρεπορτάζ έξω από το δικαστήριο. Οι δημοσιογράφοι κατήγγειλαν τον αξιωματικό που διέταξε την επίθεση. Το «Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα» ανέφερε ότι η αστυνομία ξεκίνησε έρευνα, η οποία συνεχίστηκε στο τέλος του έτους.

Λογοκρισία ή Περιορισμοί Περιεχομένου: Οι δημοσιογράφοι δεν μπορούν να πάρουν συνέντευξη, ή να αναφερθούν σε άτομα που τελούν υπό τον έλεγχο των ενόπλων δυνάμεων. Η Ένωση Τουρκοκυπρίων Δημοσιογράφων ανέφερε ότι οι αρχές χρησιμοποίησαν αυτούς τους περιορισμούς για να εμποδίσουν τους δημοσιογράφους να διερευνήσουν βασίμα θέματα, όπως αυτοκτονίες, ή ισχυρισμούς για αστυνομικά βασανιστήρια, ή βιοπραγία στα στρατιωτικά ή αστυνομικά συστήματα.

Δημοσιογράφοι ασκούσαν αυτολογοκρισία για το φόβο μήπως χάσουν τη δουλειά τους. Ένας δημοσιογράφος ανέφερε ότι ορισμένοι εκπρόσωποι του Τύπου λογοκρίνονται όταν αναφέρονται στον ρόλο της Τουρκίας στην Κύπρο και στην τουρκική ηγεσία.

Τον Μάρτιο η αστυνομία προσήψε κατηγορίες εναντίον της εφημερίδας Αφρίκα για υποκίνηση βίας, προσβάλλοντας τον Τούρκο Πρόεδρο Ερντογάν και προσπαθώντας να θέσει την «ΤΔΒΚ» εναντίον της Τουρκίας. Σε μια ακρόαση τον Μάιο, ο εκδότης και ένας αρθρογράφος της Αφρίκα κατηγορήθηκαν για πολλά αδικήματα, όπως προσβολή των ξένων κρατικών αντιπροσώπων, προσβολή της θρησκείας και δημοσίευση ψευδών ειδήσεων σχετικά με ένα σκίτσο, τρία άρθρα και γνώμες. Η δίκη ξεκίνησε τον Οκτώβριο και συνεχίστηκε στο τέλος του έτους. Ξεχωριστά, η εφημερίδα Αφρική κίνησε αγωγή εναντίον του προέδρου Ερντογάν για την υποκίνηση επιθέσεων εναντίον της εφημερίδας. Το “δικαστήριο” απέρριψε την υπόθεση, αποφασίζοντας ότι οι αλλοδαποί αρχηγοί κρατών απολάμβαναν άσυλο από ποινική δίωξη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

Οι αρχές δεν περιόρισαν ή διέκοψαν την πρόσβαση στο διαδίκτυο ή λογοκρίνουν το περιεχόμενο στο διαδίκτυο και δεν υπήρξαν αξιόπιστες αναφορές ότι παρακολουθούντο ιδιωτικές ηλεκτρονικές επικοινωνίες χωρίς την κατάλληλη νομική εξουσία. Παρά το γεγονός ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις βελτίωσαν τις μεθόδους παράδοσης, δημοσιογράφοι ανέφεραν συνεχείς δυσκολίες στην πρόσβαση δημοσίων πληροφοριών.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Δεν υπήρξαν «κυβερνητικοί» περιορισμοί στην ακαδημαϊκή ελευθερία ή τις πολιτιστικές εκδηλώσεις.

β) Ελευθερίες ειρηνικού συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι

Ο «νόμος» προνοεί τις ελευθερίες του ειρηνικού συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι, αλλά η «κυβέρνηση» μερικές φορές περιορίζει και τα δύο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΑΙ

Μια ένωση δασκάλων ανέφερε ότι η αστυνομία εμπόδισε συνδικάτα και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών από το να διαδηλώσουν και να ανοίξουν πανό μπροστά στην τουρκική «πρεσβεία» κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων και διαμαρτυριών.

Μια συνδικαλιστική οργάνωση ανέφερε ότι η αστυνομία παρεμβλήθηκε σε διαδηλώσεις και χρησιμοποίησε βία εναντίον ειρηνικών διαδηλωτών. Η συνδικαλιστική οργάνωση ανέφερε επίσης ότι η αστυνομία χρησιμοποίησε βία αέριο πιπέρι για να διαλύσει διαδηλωτές κατά τη διάρκεια διαδήλωσης της Ένωσης Παραγωγών Ζώων το Σεπτέμβριο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΖΕΣΘΑΙ

Ενώ ο «νόμος» προνοεί την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και ενώ η «κυβέρνηση» συνήθως σέβεται αυτό το δικαίωμα, ορισμένοι οργανισμοί αντιμετώπισαν μακρές διαδικασίες εγγραφής.

γ) Ανεξιθρησκεία

Δείτε τη Διεθνή Έκθεση για τη Θρησκευτική Ελευθερία του Υπουργείου Εξωτερικών στο www.state.gov/religiousfreedomreport/.

δ) Ελευθερία Διακίνησης

Ο «νόμος» προνοεί την ελεύθερη διακίνηση στην περιοχή που διοικείται από τις τουρκοκυπριακές «αρχές,» τα ταξίδια στο εξωτερικό, τη μετανάστευση και τον επαναπατρισμό. Οι αρχές γενικά σέβονται τα δικαιώματα αυτά. Μια μεσολαβητική ΜΚΟ χειρίστηκε τη συνεργασία μεταξύ του Γραφείου του Υπατού Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) και των τουρκοκυπριακών αρχών. Επειδή δεν υπάρχει «νόμος» σχετικά με το χειρισμό αιτήσεων ασύλου, εκπρόσωποι της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες στην Κυπριακή Δημοκρατία αξιολόγησαν τις αιτήσεις ασύλου από τους αιτητές στην περιοχή που διοικείται από τις τουρκοκυπριακές αρχές.

Κακοματαχείριση μεταναστών, προσφύγων και των απάτριδων: Η Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ανέφερε ότι, με λίγες εξαιρέσεις, οι αιτητές ασύλου γενικά αντιμετωπίστηκαν ως παράνομοι μετανάστες επειδή δεν υπάρχει επίσημο πλαίσιο ασύλου. Στους περισσότερους είτε αρνήθηκε η είσοδος είτε απελάθηκαν, ανεξάρτητα από τον κίνδυνο επαναπροώθησης.

Κίνηση εντός της χώρας: Οι Αρχές απαιτούν από τους Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους την επίδειξη ταυτότητας κατά τη διέλευση της «Πράσινης Γραμμής.»

Ταξίδια στο Εξωτερικό: Μόνο η Τουρκία αναγνωρίζει τα ταξιδιωτικά έγγραφα που εκδίδει η «ΤΔΒΚ». Ορισμένοι Τουρκοκύπριοι χρησιμοποίησαν τουρκικά ταξιδιωτικά έγγραφα, αλλά πολλοί από αυτούς έλαβαν ταξιδιωτικά έγγραφα που εκδόθηκαν από την Κυπριακή Δημοκρατία. Οι Τουρκοκύπριοι που γεννήθηκαν μετά το 1974 από γονείς οι οποίοι, πριν από το 1974, ήταν πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, απέκτησαν σχετικά εύκολα τα διαβατήρια σε σύγκριση με τους Τουρκοκύπριους που γεννήθηκαν μετά το 1974 σε έναν μόνο Κύπριο γονέα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΕΚΤΟΠΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Οι Τουρκοκύπριοι θεωρούσαν τους εκτοπισθένες ως αποτέλεσμα της διαίρεσης του νησιού το 1974 ως πρόσφυγες, αν και εμπίπτουν στον ορισμό του ΟΗΕ για εσωτερικά εκτοπισμένα πρόσωπα. Κατά διαίρεση της Κύπρου, ο αριθμός των εσωτερικά εκτοπισμένων προσώπων στο βορρά ήταν περίπου 60.000.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Επαναπροώθηση: Οι αρχές δεν προσέφεραν προστασία κατά της απέλασης ή της επιστροφής των προσφύγων σε χώρες όπου θα μπορούσε να απειληθεί η ζωή ή η ελευθερία τους. Σύμφωνα με ΜΚΟ, οι αρχές σε «λιμάνια» συχνά αρνήθηκαν την είσοδο σε αιτητές ασύλου.

Οι ενώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων συνέχισαν να συνεργάζονται με τις αρχές, συμπεριλαμβανομένης της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, για την προστασία των αιτητών ασύλου από την επαναπροώθηση, μερικές φορές χωρίς επιτυχία. Με τη συμμετοχή αυτών των οργανώσεων, αρκετοί αιτητές ασύλου απέκτησαν πρόσβαση σε διαδικασίες ασύλου στην Τουρκία ή στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή.

Πρόσβαση στο Άσυλο: Δεν υπάρχει «νόμος» ή σύστημα για την αντιμετώπιση των αιτητών ασύλου ή για την προστασία των προσφύγων. Οι τουρκοκυπριακές αρχές συνεργάστηκαν γενικά με την εταίρο υλοποίησης ΜΚΟ της UNHCR, το SOS Children's Village.

Υπήρξαν αναφορές ότι οι Τουρκοκυπριακές αρχές απέλασαν πολλούς αιτητές ασύλου κατά τη διάρκεια του έτους προτού η εταίρος εφαρμογής της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) τους πάρει συνέντευξη και λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες για την αξιολόγηση των αιτημάτων ασύλου τους. Κάποιοι πιθανοί αιτητές ασύλου που επιχείρησαν να εισέλθουν παράνομα στην περιοχή που διοικούν οι τουρκοκυπριακές αρχές

συνελήφθησαν, οδηγήθηκαν στο δικαστήριο και απελάθηκαν μετά την έκτιση των ποινών φυλάκισης.

Ελεύθερη διακίνηση: Οι αιτητές ασύλου δεν μπορούν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό επειδή δεν θα μπορέσουν να επιστρέψουν εξαιτίας της έλλειψης νομικής ιδιότητας.

Απασχόληση: Σύμφωνα με τον «νόμο» περί μετανάστευσης, οι εργοδότες χρειάζονται επίσημη άδεια από το «Τμήμα Εργασίας» για την εγγραφή ξένων εργατών. Οι αρχές απαγόρευσαν την είσοδο ή απέλασαν παράνομους μετανάστες χωρίς άδειες εργασίας. Τα άτομα που είναι κάτοχοι πιστοποιητικού της UNHCR λαμβάνουν την ίδια πρόσβαση στην αγορά εργασίας με τους υπηκόους τρίτων χωρών.

Ένας "κανονισμός" προβλέπει ότι κάθε εργοδότης παράνομων εργαζομένων μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο ύψους 2.620 τουρκικών λιρών (500 δολάρια) ή να κλείσει την επιχείρησή του για δύο μήνες. Από τον Σεπτέμβριο, η "Εργατική Αρχή" είχε επιθεωρήσει 973 χώρους εργασίας και εντόπισε 1.254 παράνομους εργαζόμενους. Οι αρχές επέβαλαν πρόστιμο σε εργοδότες 639.000 τουρκικές λίρες (122.000 δολάρια).

Πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες: Τα άτομα που είναι κάτοχοι πιστοποιητικού της UNHCR θα μπορούσαν να έχουν πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και εκπαίδευσης, αλλά τα άτομα που ενδιαφέρουν την UNHCR δεν έχουν πρόσβαση σε άδειες διαμονής ή κοινωνική βοήθεια, γεγονός που τους έθεσε σε κίνδυνο εκμετάλλευσης και θέτουν σε κίνδυνο τα ευάλωτα άτομα της φτώχειας).

ΤΜΗΜΑ 3. ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ο «νόμος» παρέχει την δυνατότητα στους Τουρκοκύπριους να επιλέγουν την «κυβέρνησή τους» σε ελεύθερες και δίκαιες περιοδικές εκλογές που διεξάγονται με μυστική ψηφοφορία και βασίζονται σε καθολική και ισότιμη ψηφοφορία. Οι Τουρκοκύπριοι που ζουν στην περιοχή που διαχειρίζονται οι τουρκοκυπριακές αρχές έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν και να εκλέγονται στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Εκλογές και Πολιτική Συμμετοχή

Πρόσφατες εκλογές: Οι Τουρκοκύπριοι επιλέγουν έναν ηγέτη και έναν αντιπροσωπευτικό σώμα τουλάχιστον ανά πενταετία. Στις 7 Ιανουαρίου, οι Τουρκοκύπριοι πραγματοποίησαν «κοινοβουλευτικές» εκλογές τις οποίες οι παρατηρητές θεωρούσαν ελεύθερες και δίκαιες. Το 2015 οι Τουρκοκύπριοι εξέλεξαν ως «πρόεδρο» τον Mustafa Akinci σε εκλογές που θεωρούνταν επίσης ελεύθερες και δίκαιες.

Πολιτικά κόμματα και πολιτική συμμετοχή: Ενώ η συμμετοχή στο κυρίαρχο κόμμα δεν παρείχε επίσημα πλεονεκτήματα, υπήρξαν ευρέως διαδεδομένοι ισχυρισμοί για ημετεροκρατία και νεποτισμό.

Συμμετοχή των γυναικών και των μειονοτήτων: Δεν υπάρχουν «νόμοι» που περιορίζουν τη συμμετοχή γυναικών ή μελών μειονοτήτων στην πολιτική διαδικασία και συμμετείχαν.

Οι τουρκοκυπριακές αρχές δεν επέτρεψαν στους Ελληνοκύπριους και Μαρωνίτες που διαμένουν στο βορρά να συμμετάσχουν στις τουρκοκυπριακές εκλογές. Οι Ελληνοκύπριοι και οι Μαρωνίτες που διαμένουν στο βορρά είχαν το δικαίωμα να ψηφίσουν στις ελληνοκυπριακές εκλογές, αλλά έπρεπε να ταξιδέψουν στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή για να το πράξουν. Ελληνοκυπριακές και Μαρωνίτικες εγκλωβισμένες κοινότητες στην περιοχή που διοικούν οι τουρκοκυπριακές αρχές εκλέγουν απευθείας δημοτικούς αξιωματούχους, αλλά οι τουρκοκυπριακές αρχές δεν τους αναγνώρισαν. Δεν υπήρχε εκπροσώπηση των μειονοτήτων στο «κοινοβούλιο» των 50 εδρών, ή στο «υπουργικό συμβούλιο.»

ΤΜΗΜΑ 4. ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ο «νόμος» προνοεί ποινικές κυρώσεις για δωροδοκία από αξιωματούχους. Οι αρχές δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά τον "νόμο" και μερικές φορές "αξιωματούχοι" ήταν αναμειγμένοι σε πράξεις διαφθοράς χωρίς να τιμωρηθούν. Γενικά οι παρατηρητές διαπίστωσαν ότι η διαφθορά, η ημετεροκρατία και η έλλειψη διαφάνειας αποτελούν σοβαρά προβλήματα στη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία, αλλά ανέφεραν ότι η διαφθορά μειώθηκε σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.

Διαφθορά: Τον Αύγουστο ο πρώην "διευθυντής της δημόσιας υπηρεσίας ηλεκτρισμού" συνελήφθη και κατηγορήθηκε για κατάχρηση εξουσίας, ζημιά στο θεσμικό όργανο, παραπλανητικές δηλώσεις, πράξεις εναντίον των κανονισμών και παράνομη πληρωμή υπερωριών. Ο πρώην «διευθυντής» απελευθερώθηκε με εγγύηση και η έρευνα συνεχίστηκε στο τέλος του έτους.

Δημοσιονομική αποκάλυψη: Ο «νόμος» προνοεί ότι όλοι οι «κυβερνητικοί» υπάλληλοι πρέπει να δηλώνουν τον πλούτο και τα περιουσιακά τους στοιχεία. Ο «νόμος» καλύπτει τα πρόσωπα που κατέχουν εκλεγμένο αξίωμα, διορισμένα μέλη του «υπουργικού συμβουλίου», «δικαστές» και «εισαγγελείς», τον «Επίτροπο Δημόσιας Διοίκησης», το «Γενικό Εισαγγελέα» και μέλη της «Εισαγγελίας». Κάθε πενταετία οι υπάλληλοι που emπίπτουν σε αυτόν τον νόμο πρέπει να δηλώνουν οποιαδήποτε κινητή και ακίνητη περιουσία, χρήματα, μετοχές, αποθέματα και κοσμήματα που αξίζουν πέντε φορές τον μηνιαίο μισθό τους καθώς και απαιτήσεις και χρέη που τους ανήκουν, τους συζύγους τους, και όλα τα παιδιά που βρίσκονται υπό την κηδεμονία τους. Η δημοσιοποίηση δεν είναι διαθέσιμη στο κοινό. Σε περίπτωση που καθυστερήσει η δήλωση, ο εργοδοτούμενος λαμβάνει γραπτή προειδοποίηση για να αποκαλύψει τον πλούτο του/της εντός 30 ημερών. Εάν ένας υπάλληλος δεν το κάνει, οι αρχές υποβάλλουν καταγγελία στο γραφείο του «Γενικού Εισαγγελέα.» Οι ποινές για μη συμμόρφωση περιλαμβάνουν πρόστιμο μέχρι 5.000 τουρκικές λίρες (952 δολάρια), φυλάκιση τριών μηνών ή και τα δύο. Σε περίπτωση παραβίασης της εμπιστευτικότητας, οι εργαζόμενοι μπορεί να τιμωρηθούν με πρόστιμο μέχρι 10.000 τουρκικές λίρες (1.905 δολάρια), 12 μήνες φυλάκισης ή και τις δύο ποινές.

ΤΜΗΜΑ 5. ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΙ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΕΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ενώ πολλές τοπικές ομάδες είναι προβληματισμένες με τις συνθήκες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην περιοχή που διαχειρίζονται οι τουρκοκυπριακές αρχές λειτουργούσε μόνο περιορισμένος αριθμός εγχώριων οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι ΜΚΟ προώθησαν την ενημέρωση για την ενδοοικογενειακή βία, τα δικαιώματα των γυναικών, τα δικαιώματα των αιτητών ασύλου, των προσφύγων και των μεταναστών, θυμάτων εμπορίας προσώπων, αστυνομική κακομεταχείριση, τα δικαιώματα των λεσβιών, ομοφυλοφίλων, αμφιφυλοφίλων, transgender ή intersex (LGBTI) ατόμων. Οι ομάδες αυτές είχαν ελάχιστη επίδραση στη «νομοθεσία» για τη βελτίωση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τοπικές Τουρκοκυπριακές ΜΚΟ συνεργάστηκαν με τα Ηνωμένα Έθνη, την Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και με τις διεθνείς ΜΚΟ σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΤΜΗΜΑ 6. ΔΥΣΜΕΝΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Γυναίκες

Βιασμός και οικιακή βία: Ο «νόμος» ποινικοποιεί τον βιασμό, συμπεριλαμβανομένου του συζυγικού βιασμού, και προβλέπει μέγιστη ποινή φυλάκισης. Οι αρχές και η αστυνομία δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά τον «νόμο.» Ο Τουρκοκυπριακός Δήμος Λευκωσίας προσέφερε καταφύγιο για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας και υπήρχαν τοπικές ΜΚΟ των οποίων η ειδική αποστολή ήταν να υποστηρίξουν τα θύματα βιασμού.

Η βία κατά των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της κακομεταχείρισης συζύγων, παρέμεινε σημαντικό πρόβλημα. Ο "νόμος" απαγορεύει την ενδοοικογενειακή βία σύμφωνα με μια γενική ρήτρα επίθεσης / βίας / βιοπραγίας.

Τον Μάρτιο, ο Νιγηριανός φοιτητικός σύλλογος είπε σε τοπικές εφημερίδες ότι η αστυνομία δεν έλαβε σοβαρά παράπονα ότι Αφρικανοί φοιτητές κακοποιήθηκαν και βιάστηκαν σεξουαλικά στην περιοχή που διοικούν οι τουρκοκυπριακές αρχές. Τον Νοέμβριο η αστυνομία συνέλαβε έναν άνδρα ο οποίος φέρεται να δολοφόνησε την πρώην φίλη του στο σπίτι στο Κιόνελλι όπου εργαζόταν. Ο Τύπος ανέφερε ότι ο άνδρας μαχαίρωσε το θύμα 13 φορές πριν οι γείτονες ακούσουν τις κραυγές της και την μετέφεραν στο νοσοκομείο όπου πέθανε.

Σεξουαλική παρενόχληση: Ο «ποινικός κώδικας» απαγορεύει τη σεξουαλική παρενόχληση και τη θεωρεί ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι 12 μήνες, απροσδιόριστο πρόστιμο ή και τα δύο. Σύμφωνα με τις ΜΚΟ, η σε μεγάλο βαθμό η σεξουαλική παρενόχληση δεν καταγγέλλεται. Μια ομάδα ξένων φοιτητών ανέφερε ευρείας μορφής σεξουαλική παρενόχληση ξένων φοιτητριών και ότι η αστυνομία απέρριψε συστηματικά τις καταγγελίες για σεξουαλική παρενόχληση από ξένες φοιτήτριες.

Εξαναγκασμός στον έλεγχο πληθυσμού: Δεν υπήρξαν αναφορές για εξαναγκασμένες αποβολές ή ακούσια στείρωση.

Δυσμενείς Διακρίσεις: Ο «νόμος» προνοεί ίδιο νομικό καθεστώς και δικαιώματα για τις γυναίκες και τους άνδρες. Οι γυναίκες γνώρισαν δυσμενείς διακρίσεις σε τομείς όπως η απασχόληση, η πίστωση, η ιδιοκτησία ή η διαχείριση επιχειρήσεων, εκπαίδευσης και στέγασης.

Παιδιά

Καταγραφή Γέννησης: Τα παιδιά αποκτούν «ιθαγένεια» από τους γονείς τους και υπήρξε γενική καταγραφή κατά τη γέννηση, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών που γεννήθηκαν από μετανάστες.

Κακοποίηση παιδιών: Ο «ποινικός κώδικας» δεν απαγορεύει ρητά την κακοποίηση παιδιών, αλλά απαγορεύει τη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, η οποία επιφέρει ποινή φυλάκισης μέχρι και έξι χρόνια. Υπήρξαν αναφορές για κακοποίηση παιδιών. Όπως και με την ενδοοικογενειακή βία, υπήρχαν κοινωνικά και πολιτιστικά αντικίνητρα για την αναζήτηση νομικών θεραπειών για τέτοια προβλήματα.

Τον Οκτώβριο μια κοπέλα ηλικίας 17 ετών κατήγγειλε στο «Τμήμα Κοινωνικών Υπηρεσιών» ότι ο πατέρας και ο θείος της κακοποίησαν σεξουαλικά από την ηλικία των 9 ετών. Το «Τμήμα Κοινωνικών Υπηρεσιών» τη βοήθησε να καταγγείλει την υπόθεση στην αστυνομία, η οποία συνέλαβε τον πατέρα και τον θείο. Σε ακροαματική διαδικασία, το θύμα δήλωσε ότι είχε υποβάλει καταγγελία στο αστυνομικό τμήμα της Larpa (Λαπήθου) μετά από καθοδήγηση του σχολικού συμβούλου της, αλλά αργότερα την απέσυρε υπό την πίεση της οικογένειάς της. Το «Τμήμα Κοινωνικών Υπηρεσιών» παρείχε υποστήριξη και ψυχολογική βοήθεια στο θύμα και στον αδελφό της και η δίκη συνεχίστηκε στο τέλος του έτους.

Πρόωρος και αναγκαστικός γάμος: Η ελάχιστη ηλικία γάμου για κορίτσια και αγόρια είναι 18. Το «δικαστήριο» μπορεί να επιτρέψει γάμους για ανηλίκους ηλικίας 16 και 17 εάν λάβουν γονική συναίνεση.

Σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών: Ο «νόμος» απαγορεύει την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και οι αρχές επέβαλαν γενικά την απαγόρευση. Η ηλικία συγκατάθεσης είναι 16. Ο βιασμός ή η απόπειρα βιασμού ενός ανηλίκου μικρότερου κάτω των 16 ετών είναι κακούργημα και η μέγιστη ποινή είναι η διαβίου φυλάκιση. Εάν ο δράστης είναι κάτω των 18 ετών και η διαφορά ηλικίας με το θύμα είναι μικρότερη από δύο χρόνια, η πράξη θεωρείται πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι και δύο χρόνια, απροσδιόριστο πρόστιμο ή και τα δύο. Δεν υπάρχουν «νόμοι» σχετικά με την παιδική πορνογραφία.

Τον Αύγουστο η τουρκοκυπριακή αστυνομία συνέλαβε μια 29χρονη βρετανίδα που αναζητούσε πελάτες για την ίδια και τα δύο της παιδιά με γυμνό βίντο απευθείας μετάδοσης στο διαδίκτυο. Παραδέχτηκε ότι διαφήμιζε πορνεία και σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών της στο διαδίκτυο. Το «Τμήμα Κοινωνικών Υπηρεσιών» πήρε την επιμέλεια ενός από τα παιδιά και το άλλο παραδόθηκε στον Τουρκοκύπριο πατέρα. Η γυναίκα απελάθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με δημοσιεύματα.

Αντισημιτισμός

Υπήρχαν περίπου 150 άτομα στην εβραϊκή κοινότητα, η οποία συνίστατο κυρίως σε επιχειρηματίες μη μόνιμους κατοίκους. Δεν υπήρξαν αναφορές αντισημιτικών πράξεων.

Εμπορία προσώπων

Ανατρέξτε στην Έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών για την Εμπορία Ανθρώπων στο www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/.

Άτομα με Αναπηρίες

Ο «νόμος» απαγορεύει τις διακρίσεις σε βάρος ατόμων με σωματικές, αισθητηριακές, πνευματικές και νοητικές αναπηρίες και οι αρχές επιβάλλουν αποτελεσματικά αυτές τις διατάξεις. Ο «νόμος» δεν επιβάλλει πρόσβαση σε δημόσια κτίρια και άλλες εγκαταστάσεις για άτομα με αναπηρίες και η κοινότητα των ατόμων με αναπηρίες διαμαρτυρήθηκε για την έλλειψη υποδομών σε δημόσιους χώρους, συμπεριλαμβανομένης έλλειψης πεζοδρομίων, μπλοκαρισμένων πεζοδρομίων και απρόσιτων δημόσιων συγκοινωνιών.

Τον Μάιο η Ένωση Τουρκοκυπρίων Ορθοπαιδικών Αναπήρων ανέφερε ότι 653 άτομα με αναπηρίες περιμένουν να προσληφθούν από την «κυβέρνηση.» Η ένωση διαμαρτυρήθηκε επίσης ότι τα άτομα με αναπηρίες δεν είχαν πρόσβαση σε κτίρια, πεζοδρόμια ή κοινόχρηστους χώρους και ότι δεν υπήρχαν δημόσιες τουαλέτες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν. Η ένωση σημείωσε ότι η «κυβέρνηση» δεν είχε εργοδοτήσει έστω και ένα άτομο με αναπηρίες από το 2006, αν και ο «νόμος» προνεί το 4% των θέσεων του δημόσιου τομέα να καλύπτονται από άτομα με αναπηρίες.

Οι αρχές ανέφεραν ότι περισσότερα από 300 άτομα με αναπηρίες εργάστηκαν στην «κυβέρνηση.» Οι αρχές ανέφεραν επίσης ότι περισσότερα από 4.000 άτομα με αναπηρίες έλαβαν οικονομική βοήθεια από την «κυβέρνηση» κατά την περίοδο αναφοράς. Το Σεπτέμβριο, η «κυβέρνηση» κατέβαλε πρόσθετη εφάπαξ οικονομική βοήθεια ύψους 1.000 τουρκικών λιρών (190 δολάρια) σε 8.000 φτωχούς και άτομα με αναπηρίες που λαμβάνουν «κρατική» βοήθεια λόγω της οικονομικής κρίσης.

Εθνικές / φυλετικές μειονότητες

Ο “νόμος” απαγορεύει τις διακρίσεις και η Συμφωνία της Τρίτης Βιέννης του 1975 παραμένει η νόμιμη πηγή εξουσίας για τη μεταχείριση των 320 Ελληνοκυπρίων και 73 Μαρωνιτών στην περιοχή που διοικείται από τις τουρκοκυπριακές αρχές.

Εκπρόσωποι της ειρηνευτικής δύναμης των Ηνωμένων Εθνών στην Κύπρο επισκέφθηκαν εγκλωβισμένους ελληνοκύπριους κάθε βδομάδα και Μαρωνίτες δύο φορές το μήνα. Τον Απρίλιο, η «κυβέρνηση της ΤΔΒΚ» ακύρωσε την απόφαση της προηγούμενης «κυβέρνησης» του Οκτωβρίου του 2017 να φορολογήσει την ανθρωπιστική βοήθεια στις ελληνοκυπριακές και μαρωνιτικές κοινότητες. Κατά τη διάρκεια της φορολογίας της ανθρωπιστικής βοήθειας, οι παραδόσεις ανθρωπιστικής βοήθειας για Ελληνοκύπριους που ζούσαν στο Ριζοκάρπασο περιορίζονταν σε ιατρικές προμήθειες.

Οι Ελληνοκύπριοι και οι Μαρωνίτες θα μπορούσαν να αποκτήσουν κάποιες από τις περιουσίες τους στην περιοχή που διοικούν οι τουρκοκυπριακές αρχές αλλά δεν μπορούσαν να αφήσουν τα ακίνητά τους σε κληρονόμους που κατοικούσαν στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή. Οι μαρωνίτες που ζουν στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τις περιουσίες τους στο βορρά μόνο εάν αυτές οι ιδιοκτησίες δεν ελέγχονταν από τον τουρκικό στρατό ή δεν δόθηκαν σε Τουρκοκύπριους.

Μια μικρή κουρδική μειονότητα που μετανάστευσε από την Τουρκία τη δεκαετία του 1980 ζούσε στην περιοχή που διοικείται από τις τουρκοκυπριακές αρχές. Υπήρξαν αναφορές κοινωνικών και εργασιακών διακρίσεων σε βάρος των Κούρδων καθώς και ισχυρισμοί ότι η αστυνομία παρακολουθούσε στενά τις δραστηριότητες των Κούρδων, ιδίως το ετήσιο Φεστιβάλ Nowruz. Τον Μάρτιο ο τοπικός Τύπος ανέφερε ότι μια ομάδα εθνικιστών φοιτητών κατέστρεψε τις αφίσες του Nowruz που αναρτήθηκαν σε μια πανεπιστημιακή στάση λεωφορείου. Όταν τρεις Κούρδοι φοιτητές προσπάθησαν να τους σταματήσουν, οι εθνικιστές φέρεται ότι επιτέθηκαν στους κούρδους φοιτητές και τους υποχρέωσαν να φωνάξουν υβριστικά συνθήματα εναντίον των Κούρδων ενώ οι επιτιθέμενοι τους κινηματογραφούσαν. Η ασφάλεια του σχολείου παρενέβη. Τα θύματα μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο και η αστυνομία άρχισε έρευνα.

Κάποιοι από τους περισσότερους από 10.000 Αφρικανούς φοιτητές που φοιτούν σε πανεπιστήμια στην περιοχή που διοικείται από τις τουρκοκυπριακές αρχές ανέφεραν φυλετικές διακρίσεις σε θέματα στέγασης, απασχόλησης και επαφή με τις αρχές ασφαλείας.

Πράξεις βίας, διακρίσεων και άλλων κακομεταχειρίσεων βάσει σεξουαλικού προσανατολισμού και φύλου

Ο «νόμος» απαγορεύει τις διακρίσεις λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή φύλου.

Ενώ δεν αναφέρθηκαν περιπτώσεις επίσημης ή κοινωνικής διάκρισης λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας στην απασχόληση, τη στέγαση ή την πρόσβαση στην εκπαίδευση ή την υγειονομική περίθαλψη, τα μέλη της κοινότητας LGBTI σημείωσαν ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ατόμων LGBTI απέκρυψε τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου για να αποφύγει πιθανή διάκριση.

Ο Σύνδεσμος Queer Cyprus δήλωσε ότι τα άτομα LGBTI συχνά δεν έχουν πρόσβαση σε νομικές θεραπείες σε διακρίσεις λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου, επειδή οι αρχές αρνήθηκαν να τις επιβάλουν. Ο Σύνδεσμος ανέφερε ότι κατά τη διάρκεια του έτους η αστυνομία αρνήθηκε να καταγράψει μια καταγγελία σχετικά με τη διάκριση λόγω ταυτότητας φύλου από μια τρανσέξουαλ γυναίκα.

ΤΜΗΜΑ 7. ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

α) Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης

Ο «νόμος» προνοεί για τα δικαιώματα των εργαζομένων, εκτός των μελών της αστυνομίας και άλλων τουρκοκυπριακών δυνάμεων ασφαλείας, να σχηματίζουν και να προσχωρούν σε ανεξάρτητα σωματεία της επιλογής τους χωρίς προηγούμενη άδεια. Ο «νόμος» επιτρέπει στα σωματεία να ασκούν τις δραστηριότητές τους χωρίς παρεμβάσεις και προνοεί το δικαίωμά τους στην απεργία, με την προϋπόθεση ότι μια συντεχνία κοινοποιεί γραπτώς στις αρχές εάν τα μέλη σχεδιάζουν να απεργήσουν για περισσότερο από 24 ώρες. Ο "νόμος" δεν επιτρέπει στους «δικαστές,» στα μέλη της αστυνομίας ή σε άλλες τουρκοκυπριακές δυνάμεις ασφαλείας να απεργήσουν. Το «Υπουργικό Συμβούλιο» έχει την εξουσία να απαγορεύει την απεργία σε οποιαδήποτε τομέα δύο φορές το χρόνο για διάστημα μέχρι και 60 μέρες, εάν επηρεάζει τη γενική υγεία, ασφάλεια ή δημόσια τάξη ή αν εμποδίζει την παροχή βασικών υπηρεσιών. Δεν υπάρχει κατάλογος των ουσιωδών υπηρεσιών.

Ο «νόμος» προνοεί συλλογικές διαπραγματεύσεις, αλλά δεν απαγορεύει αντισυντεχνιακή διάκριση, ούτε προνοεί την αποκατάσταση των εργαζομένων που απολύονται για συνδικαλιστικές δραστηριότητες.

Η «κυβέρνηση» δεν εφάρμοσε αποτελεσματικά τους εφαρμοστέους «νόμους». Παρά τα δικαιώματα της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι και των συλλογικών διαπραγματεύσεων, υπήρξε ελάχιστη συνδικαλιστική οργάνωση μεταξύ των εκτιμώμενων 90.000 εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Σύμφωνα με μια συνδικαλιστική οργάνωση, μόνο το 8% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα συνδικαλίζονται. Ένας εκπρόσωπος συνδικαλιστικής οργάνωσης δήλωσε ότι αν οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα επηρέαζαν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες ενώ ασκούσαν τα δικαιώματά τους, οι εργοδότες θα τους απέλυαν. Ορισμένες εταιρείες πιέζουν τους εργαζόμενους να ενταχθούν σε συνδικάτα που η εταιρεία δημιούργησε ή ενέκρινε. Αξιωματούχοι ανεξάρτητων συνδικάτων υποστήριξαν ότι οι αρχές δημιούργησαν συνδικάτα του «δημόσιου τομέα» ως ανταγωνιστικά για να αποδυναμώσουν τα ανεξάρτητα συνδικάτα. Οι αρχές εργασίας και το "κράτος" δεν προσέφεραν επαρκείς πόρους, επιθεωρήσεις ή βελτιώσεις. Οι κυρώσεις για τους εργοδότες που καταδικάστηκαν για παραβίαση του «νόμου» κυμαίνονται από δύο μέχρι οκτώ φορές του μηνιαίου κατώτατου μισθού 2.620 Τούρκων λιρών (499 δολάρια), το οποίο ήταν ανεπαρκές για να αποτρέψει τις παραβιάσεις λόγω σποραδικής επιβολής.

Οι «δημόσιοι και ημικρατικοί υπάλληλοι» επωφελήθηκαν από συλλογικές συμβάσεις. Οι «ημικρατικοί υπάλληλοι» εργάζονταν σε εταιρείες που λειτουργούσαν από κοινού από «δημόσιες» και ιδιωτικές επιχειρήσεις, όπου, για παράδειγμα, η «κυβέρνηση» χειρίστηκε τη διοίκηση ενώ ο προϋπολογισμός της επιχείρησης προήλθε από ιδιωτικές πηγές.

β) Απαγόρευση της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας

Ο «νόμος» απαγορεύει όλες τις μορφές καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, αλλά η «κυβέρνηση» δεν το εφάρμοσε αποτελεσματικά. Η αναγκαστική εργασία φέρεται να τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους, όρος που δεν ήταν ανάλογος με άλλα σοβαρά εγκλήματα και δεν ήταν επαρκής για την αποτροπή παραβιάσεων.

Υπήρχαν αναφορές καταναγκαστικής εργασίας κατά τη διάρκεια του έτους, κυρίως στον ιδιωτικό τομέα. Ένας εκπρόσωπος εργατικού συνδικάτου ανέφερε ότι μετανάστες εργαζόμενοι στον κατασκευαστικό και γεωργικό τομέα υποχρεώνονταν σε μειωμένους μισθούς, μη καταβολή μισθών, ξυλοδαρμούς και απειλές για απέλαση.

Ένας ερευνητής ανέφερε ότι ο πανεπιστημιακός τομέας χρησιμοποιείται για τη λαθραία μεταφορά και διακίνηση μεγάλου αριθμού Αφρικανών και Νοτιοασιατών. Ο ερευνητής δήλωσε ότι αυτά τα θύματα είναι εγγεγραμμένα σε ορισμένα πανεπιστήμια από τους εργοδότες τους για να αποκτήσουν φοιτητική «άδεια» παραμονής και στη συνέχεια να υποβληθούν σε καταναγκαστική εργασία. Σπουδαστές από τη Νιγηρία και τη Ζιμπάμπουε συχνά δεν μπορούσαν να πληρώσουν τα δίδακτρα τους και συνεπώς δεν μπορούσαν να ανανεώσουν τις φοιτητικές θεωρήσεις τους. Σε αντάλλαγμα να μην καταγγεληθούν στην «αστυνομία μετανάστευσης,» αναφέρουν ότι δέχονται σκληρές συνθήκες εργασίας συμβατές με την καταναγκαστική εργασία σε εργοτάξια. Επίσης, ανατρέξτε στην έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών για την Εμπορία Προσώπων (www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/).

γ) Απαγόρευση της παιδικής εργασίας και Ελάχιστη Ηλικία για Απασχόληση

Η ελάχιστη ηλικία για απαγορευμένη απασχόληση είναι 15, το τελευταίο έτος κατά το οποίο η εκπαίδευση είναι υποχρεωτική. Οι εργοδότες μπορούν να προσλαμβάνουν παιδιά ηλικίας 15 έως 18 ετών σε θέσεις μαθητευομένων υπό ειδικό καθεστώς. Τα παιδιά ηλικίας άνω των 15 ετών περιορίζονται σε όχι περισσότερο από έξι ώρες εργασίας ανά ημέρα και 30 ώρες την εβδομάδα. Ο «νόμος» απαγορεύει στα παιδιά ηλικίας 15 έως 18 ετών να εργάζονται κατά τη διάρκεια των γευμάτων, τη νύχτα, σε βαριά σωματική εργασία και υπό επικίνδυνες συνθήκες. Ο «νόμος» αναφέρει επίσης ότι κάθε έξι μήνες ο εργοδότης πρέπει να αποδείξει, με ιατρική πιστοποίηση, ότι η σωματική εργασία ενός παιδιού είναι κατάλληλη για παιδιά. Απαιτείται γραπτή συγκατάθεση των γονέων και τα παιδιά δικαιούνται τον ωρομίσθιο μισθωτού πλήρους απασχόλησης.

Το «Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» είναι υπεύθυνο για την επιβολή των νόμων και των πολιτικών για την παιδική εργασία. Οι πόροι, οι ποινές και οι επιθεωρήσεις δεν ήταν επαρκείς για την αποτροπή παραβιάσεων. Οι αρχές δεν εφάρμοσαν πάντοτε αποτελεσματικά τους «νόμους» και οι εργοδότες χρησιμοποίησαν παιδιά, κυρίως από την Τουρκία, για εργασία, κυρίως παράλληλα με τις οικογένειές τους στους τομείς της γεωργίας, της μεταποίησης, της αυτοκινητοβιομηχανίας και των κατασκευών. ΜΚΟ ανέφεραν ότι τα παιδιά εργάστηκαν σε επικίνδυνες συνθήκες, όπως σε εργοτάξια, και υποβλήθηκαν σε βαριά σωματική εργασία παρά τις «νομικές» απαγορεύσεις. Μία ΜΚΟ ανέφερε ότι ορισμένοι εργοδότες καθυστέρησαν να υποβάλουν αίτηση για άδεια εργασίας για εποχικά εργαζόμενους από την Τουρκία στη γεωργία, γεγονός που εμπόδισε τα παιδιά των εργαζομένων να δικαιούχα για τοπική σχολική φοίτηση.

Η παιδική εργασία στην αστική άτυπη οικονομία ήταν επίσης ένα πρόβλημα, αν και σε μικρότερο βαθμό από ό, τι στη γεωργία και τη μεταποίηση. Ο αριθμός των παιδιών που πωλούν χαρτομάντιλα ή άλλα μικρά αντικείμενα στο δρόμο αυξήθηκε το 2017, ιδίως στις γειτονιές στη Λευκωσία με μεγάλους πληθυσμούς μεταναστών. Ήταν συνηθισμένο σε οικογενειακά καταστήματα να εργάζονται τα Η παιδική εργασία στην αστική άτυπη οικονομία ήταν επίσης ένα πρόβλημα, αν και σε μικρότερο βαθμό από ό, τι στη γεωργία και τη μεταποίηση. Ο αριθμός των παιδιών που πωλούν ιστούς ή άλλα μικρά αντικείμενα στο δρόμο αυξήθηκε το 2017, ιδίως στις γειτονιές στη Λευκωσία με μεγάλους πληθυσμούς μεταναστών. Ήταν συνηθισμένο σε οικογενειακά καταστήματα για παιδιά να εργάζονται μετά το σχολείο και για μικρά παιδιά να εργάζονται σε οικογενειακές εκμεταλλεύσεις. Ένας εκπρόσωπος του συνδικάτου ανέφερε ότι μόνο εννέα «επιθεωρητές» εργάζονται στο «Γμήμα Απασχόλησης», καθιστώντας δύσκολη την επιθεώρηση των χώρων εργασίας για την ανίχνευση της παιδικής εργασίας.

Η παιδική εργασία στην αστική άτυπη οικονομία ήταν επίσης ένα πρόβλημα, αν και σε μικρότερο βαθμό από ό, τι στη γεωργία και τη μεταποίηση. Ο αριθμός των παιδιών που πωλούν ιστούς ή άλλα μικρά αντικείμενα στο δρόμο αυξήθηκε το 2017, ιδίως στις γειτονιές στη Λευκωσία με μεγάλους πληθυσμούς μεταναστών. Ήταν συνηθισμένο σε οικογενειακά καταστήματα να εργάζονται τα παιδιά μετά το σχολείο και για μικρά παιδιά να εργάζονται σε οικογενειακές φάρμες.

Ένας εκπρόσωπος του συνδικάτου ανέφερε ότι μόνο εννέα «επιθεωρητές» εργάζονται στο «Γμήμα Απασχόλησης», καθιστώντας δύσκολη την επιθεώρηση των χώρων εργασίας για την ανίχνευση της παιδικής εργασίας.

δ) Διακρίσεις σε σχέση με την εργοδότηση και την απασχόληση

Ο «νόμος» γενικά απαγορεύει τις διακρίσεις σε σχέση με την εργοδότηση ή την απασχόληση με βάση τη φυλή, το φύλο, αναπηρία, γλώσσας, σεξουαλικό προσανατολισμό ή / και της ταυτότητας φύλου και της κοινωνικής κατάστασης. Ο «νόμος» δεν αντιμετωπίζει συγκεκριμένα τις διακρίσεις σε σχέση με τη θρησκεία, τις πολιτικές πεποιθήσεις ή το θετικό για τον ιό HIV. Η «κυβέρνηση» δεν εφάρμοσε αποτελεσματικά αυτούς τους «νόμους.» Οι διακρίσεις στην απασχόληση και την εργοδότηση συνέβηκαν σε σχέση με τη φυλή, την εθνικότητα, το φύλο και την αναπηρία.

Οι αρχές ανέφεραν 22.882 εγγεγραμμένους αλλοδαπούς εργαζόμενους στην περιοχή που διοικείται από τις τουρκοκυπριακές αρχές, κυρίως από την Τουρκία, το Πακιστάν, το Τουρκμενιστάν, το Μπαγκλαντές, την Ουκρανία, την Κιργιζία και

τις Φιλιππίνες. Οι αλλοδαποί μετανάστες αντιμετωπίζουν κοινωνικές διακρίσεις λόγω της εθνικότητας, της φυλής και της θρησκευτικής τους πίστης. Οι Ελληνοκύπριοι αντιμετώπισαν κοινωνικές και εργασιακές διακρίσεις.

Οι γυναίκες αντιμετωπίζουν σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας και κατέχουν πολύ λιγότερες διευθυντικές θέσεις από τους άνδρες. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι ένας ιδιωτικός εκπαιδευτικός απολύθηκε από την εργασία της γιατί είχε μείνει έγκυος. Το ιδιωτικό σχολείο φέρεται ότι δεν θέλησε να έχει προσωπικό σε άδεια μητρότητας κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους.

Τα άτομα LGBTI συχνά αποκρύπτουν τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου στο χώρο εργασίας για να αποφύγουν διακρίσεις. Τα άτομα με αναπηρίες συνήθως βρίσκουν ότι είναι δύσκολο να αποκτήσουν πρόσβαση στους χώρους εργασίας.

ε) Αποδεκτές συνθήκες εργασίας

Η «κυβέρνηση» αύξησε τον κατώτατο μισθό κατά τη διάρκεια του έτους, αλλά παρέμεινε κάτω από το επίπεδο φτώχειας για μια τετραμελή οικογένεια, καθώς ο πληθωρισμός και το κόστος ζωής υπερέβησαν την αύξηση. Από τον Οκτώβριο, ο μηνιαίος ελάχιστος μισθός ήταν 2.620 τουρκικές λίρες (499 δολάρια). Τα καταλύματα για τους πρόσφυγες εργαζόμενους, είτε ως μέρος της αποζημίωσής τους είτε για εκείνους που πλήρωναν, ήταν υποτυπώδη.

Η συνήθης εβδομάδα εργασίας για τον ιδιωτικό και το «δημόσιο τομέα» ήταν 40 ώρες. Υπήρχε υπερωριακή αμοιβή για υπερωρίες στο «δημόσιο τομέα.» Η αμοιβή για την υπερωριακή απασχόληση απαιτείται επίσης, αλλά συχνά δεν καταβάλλεται στον ιδιωτικό τομέα. Ο «νόμος» απαγορεύει τις υποχρεωτικές υπερωρίες και προνοεί πληρωμένες ετήσιες αργίες.

Το «Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» είναι υπεύθυνο για την επιβολή τόσο του κατώτατου μισθού όσο και του μισθού του «δημόσιου τομέα,» αλλά δεν το έπραξε αποτελεσματικά.

Τα πρότυπα επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας ήταν ανεπαρκή. Παρά τις περιστασιακές επιθεωρήσεις από τις αρχές εργασίας, οι αρχές δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά τα πρότυπα αυτά σε όλους τους τομείς. Οι εργαζόμενοι δεν μπορούσαν να απομακρυνθούν από καταστάσεις που θέτουν σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την απασχόλησή τους. Οι αρχές συνήθως απελούσαν μετανάστες εργαζόμενους που ισχυρίζονταν για παραβιάσεις. Οι αρχές δεν τιμωρούσαν τους παραβάτες και οι επιθεωρήσεις δεν ήταν επαρκείς

για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Η «κυβέρνηση» δεν έχει θεσπίσει κοινωνική προστασία για τους εργαζόμενους στην άτυπη οικονομία. Υπήρξε μικρή βελτίωση στις συνθήκες εργασίας, ιδίως για τους επικίνδυνους τομείς και τις ευάλωτες ομάδες. Οι αρχές ανέφεραν 10 θανατηφόρα ατυχήματα σε εννέα θέσεις εργασίας κατά τη διάρκεια του έτους.